

காலவெள்ளம்

100/=

கலை இலக்கிய சஞ்சிகை

ஓம் சரவணபவ ஹாட்லெயர்

❖ வெஸ்ட்ரேன் யூனியன் பணப்பரிமாற்றம்

(Western Union Money Exchange)

❖ பல்வேறுபட்ட கட்டப் பொருட்கள்

❖ போர்ட்டோ ரீதர்

❖ தொலை நகல்

❖ செல்காஸ் (Shell Gas)

❖ பாடசாலை உபகரணங்கள்

❖ குளிர்பானம்

❖ நாளாந்த, வாராந்த பத்திரிகைகள்,

போன்ற பொருட்கள் சேவைகளை

இங்கு பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உரிமையாளர்

திரு.ஆறுமுகம் கிருஷ்ணமூர்த்தி

தொ.இல:- 021 226 2418

021 321 2616.

ஓம் சரவண பவ,

கொற்றாவத்தை,

வல்வெட்டித்துறை.

காலவெளி

கலை இலக்கிய சஞ்சிகை

தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் - அந்த
தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்

ஆசிரியர்குழு

பொலிகையூர் சு.க.சிந்துநாசன்

ஆ.முல்லைதிவ்யன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பே.:- 0094778737131

0094775446584

மின்னஞ்சல்

www:- a.mullaithivyan@gmail.com

www:- sinthuthasansk5@gmail.com

அஞ்சல் :-

பொலிகையூர் சு.க.சிந்துநாசன்
(காலவெளி கலை இலக்கிய சஞ்சிகை)

ஆலடி,

பொலிகண்டி கிழக்கு,

வல்வெட்டித்துறை.

அன்பு வாசகர்களே...!

இது எமது முதலாவது சஞ்சிகை. இதன் படைப்புள்ளிகள் பல்வேறு கோணங்களினாலான கருத்தியல் தெளிவை வாசகர் மத்தியில் ஏற்படுத்தி, அவர்களின் நுகர்வுப்பங்கை அதிகரிக்கவேண்டும் என்பதே எமது எதிர்பார்ப்பும் அவாவுமாகும். ஒரு சஞ்சிகையின் காலநட்சியின் பின்புலத்தில் பல்வேறு அகம் புறம் சார் இன்றியமையாக காரணிகள் பரந்து கிடக்கும். அக்காரணிகளில் மூழ்கியெழுந்து, தொடர் இயங்குநிலையைத் தக்கவைக்க நிறைய உழைக்க வேண்டியிருக்கும். எது எப்படி இருப்பினும் கலை இலக்கியம் என்ற பிரதான அலகை பல்வேறு தளங்களிலும் ஓடவிட்டு, எம். ஆவாவின் நிறைவேற்றத்தை வாசகர்களின் கைகளிலிருந்து எதிர்பார்த்து நிற்பதோடு, உங்கள் கருத்துக்களையும் படைப்புக்களையும் கோர்நற்றன்னோம்.

- ஆசிரியர் கழு

100/-

தெழிவினாளே...

கவிதைகள்

நீலாபாலன்

இரா.ரமேஸ்

ஆ.முல்லைதிவ்யன்

மு.தணிகைச் செல்வன்

பொலிகையூர் சு.க.சிந்துநாசன்

வன்னியூர் செந்திராயன்

த.அனந்தகுமார்

கட்டுரை

க.திலகநாதன்

[விரிவுரையாளர் கோப்பாய் தேசிய
கல்வியியற் கல்லூரி]

சிறுகதை

க. அனுசா

த.ஆனந்தமயில்

நேர்காணல்

கவிஞர் த.ஜெயசீலன்

நூல் விமர்சனம்

கடலின் கடைசி அலை

தென்மொழி கவிஞர்

உனடுருவல்

இடைவெளிகள்
நீண்டு கொண்டே போகின்றன
உனக்கும்.... எனக்கும்.....

அடையாளங்களும்
ஒவ்வொன்றாக
அழிக்கப்பட்டும் வருகின்றன.

அபகரிக்கத் துடிக்கும்
நமது அயலார்
வேலிகளை அழித்து....
வேலிகளுக்கான
வரைபுகளை அழித்து...

நமது நெருக்கங்களை..
நேசங்களைச் சிதறடித்து
தாலிகட்டி உன்னோடு
சாந்தி முகூர்த்தம் நடாத்துகிற
அவசரத்தில்...
தள்ளுமுள்ளுப்படுகிறார்கள்
நீயும் - நானும்
நமது சுற்றங்களும்
தாய்ப்பாலருந்தி
தத்தித் தத்தி நடந்து திரிந்த
தரையை...

நிலத்தை..
நிலத்தின் வளத்தை...
தப்பாகச் சுரண்டவரும்
அற்பத்தனம்
அரங்கேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

நெருக்கமான நமக்குள் நெருக்கடி
இறுக்கமான உறவுக்கொடி
அறுந்து போகின்ற இக்கட்டு

அங்கே பார்
நமது அதிமேதாவிகள்
தங்களது அற்ப ஆசைகளைப்
பூர்த்திசெய்யும் அவசரத்தில்...

நரிவேலை பார்த்து
இணைந்து திரிக்கின்றார்...
அரிதாரம் பூசிக்கொண்டு
ஆடித்திரிகின்றார்.

காவல்கள்.
அரண்கள்
எல்லாம் இந்த அறுவானுகளால்...
காவு கொள்ளப்பட்டகதை

ஊரறியும்
உலகறியும்

நமது காதலுக்கும், உறவுக்கும்
வேட்டுவைக்கும்
இந்தக் கபட நாடகத்தை
விட்டால் விழுவோம்.

விழலாமா?
விடலாமா?

முதலை விட முடியாது
சிந்தி
முடிவெடு

நீலாபாலன்.

மறைந்த மூத்த படைப்பாளி த. ஆனந்தமயில் அவர்களின் “ஒரு எழுதுவினைஞரின் டயரி...” இல் இருந்து “ஒற்றைக்கால் கோழி” என்ற சிறுகதையை அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் மூகமாக இச்சஞ்சிகையில் பிரசுரிக்கின்றோம்.

- ஆசிரியர் குழு

ஒற்றைக்கால் கோழி

எழுத்தாளர் தம்பி வீட்டு வாசலில் ஏறியபோது அவரின் சுபாவம் விசர் கொண்டது. அவரது மனநிலை குழம்பிவிட்டது சில கதைகளைப் படித்தால் தானும் ஒரு செக்கோவ் ஆக. புதுமைப்பித்தனாக, பஸீர் ஆக வேண்டும் என்று விரும்பியிருந்தார். ஆனால் அவ்வளவிற்கு அவர் அதிகமாக ஒன்றும் எழுதவில்லை நான்கு சிறுகதைகள், இரண்டு கவிதைகள், ஒரு நாடகம் அவ்வளவுதான் அவர் படைப்புக்கள் இன்று அற்புதமான ஒரு கதைக்கருவைச் சுமந்து வந்திருந்தார். அந்தக் கதையைப் பார்த்தும் அது உருப்படாமல் சிதைய எல்லாம் அவருக்குக் குழப்பமாகி விட்டது. ஆத்திரம் பீறிட்டது. மனைவியைச் சத்தமிட்டு அழைத்தார்.

எத்தினைநாள் உனக்குச் சொல்கிறது, கதிரையிலை இந்தக் கோழியை படுக்க விடாதையெண்டு. நீங்கள் பிசாசுகள், மனிசனின்ரை மன உணர்வுகளை புரிஞ்சு கொள்ள மாட்டியள் உங்களை யெல்லாம் சுவர்களில் ஆணிகளில் அடித்து வைத்து ரசிக்கவேணும்..

சத்தம் கேட்டு பயந்த சுபாவம் கொண்ட அவர் மனைவி ஈஸ்வரி அடுப்படியை விட்டு வெளியே வந்தாள். அவருக்கு ஏதோ துரோகம் செய்தவளாய் பயந்து ஒடுங்கி பவ்வியமாய்ச் சொன்னாள்.

உந்தச் சனியன் கோழியை எத்தினை தரம் உதைவிட்டுக் கலைச்சாலும் அது பேந்தும் வந்து உதிலை படுத்திடுது..

தம்பி, மனைவியின் கன்னத்தில் ஒன்று வைத்தார். அவளின் முன்னே பொற்றுகள் சிதறிப் பறந்தன. கன்னம் சிவந்துவிட்டது. அவள் கோழியை சிறகில் பிடிக்க, அது பக்கத்து வீடுகளில் இன்று தம்பி வீட்டில் இறைச்சிக் கறிதான் என்று பிரஸ்தாபிக்க, வீட்டின் பின்புற வேம்பின் அடியில் ஒரு தளர்ச்சி மடங்கால் கட்டிப் போட்டாள்.

அத்துடன் தம்பி அன்று அமைதியானார். இனிமேல் யாரையும் கூட்டிவந்து அந்தக் கதிரையில் அமர வைக்கலாம் இன்னும் அது அவ்வளவாக நைந்து போகவில்லை.

இப்போதெல்லாம் இந்தக் கதிரை தம்பிக்குப் பெரும் திருப்தியைத் தந்தது கோழி கண்ணில் படும்படியாக இல்லைத்தானே.

தம்பியின் அண்மைக்கால நடைமுறை மனைவிக்குப் பழக்கமாகிவிட்டது. வேலையிழந்த பிறகு ஒருவித ஆத்திர சபாவம் அடிக்கடி எழும் அதனால் அவரை அணுகும்போது மனைவி மிகக்கவனமாக இருந்தாள்.

இவர் இந்த ஒரு வருடத்தில் பார்க்காத தொழில் இல்லை, ஒரு நாடகம் ஒழுதினார், மேடைக்குத் தோதில்லை என்ற செய்தி கிடைத்துவிட்டது. கொட்டில் ஒன்று போட்டு, மட்டை வரிந்து கொஞ்சக் கோழிக் குஞ்சு வளர்த்தார். ஒரு காலையில் பார்த்தால் ஒரு குஞ்சுகளையும் காணவில்லை, எல்லாம் யாரோ ஆசையாக வளர்த்துக் கைவிட்ட தாட்டான் பூனை ஒன்று கபளீகரம் செய்து விட்டது. சில நாளாக அதனை வேட்டையாட முன்றார், அதில் தோல்விதான் கிட்டியது.

சில நாள் கட்டு வேலைக்குப் போனார். அங்கே அவர் நாரி, கைகால்களை வளைத்து வேலை செய்தார். சில தெரிந்தவர் பரிதாபப் பட்டனர். □இந்தத் தம்பிக்கு ஏன் இந்த வேலை, ஆனமான வேலையை விட்டிட்டு இதனைக் கேள்விப்பட்டதும் அந்த வேலையையும் விட்டுவிட்டார். பின்னர் ஒரு கடைக்குப் போனார், அதில் இருபது பேர் வேலை செய்தார்கள். இவரது விமர்சனவாய் சும்மா நிதி கட்டப்படுகிறது: எனக் கேட்டது. அத்தகைய சம்பாசனை இல்லாத போது வாய் பீடியைக் கவ்வியிருந்தது. உடனடியாக வீட்டில் போய் இருக்கும்படி கணக்கை முடித்து அனுப்பி விட்டார் கடை முதலாளி.

குறைந்த வட்டியில் சாப்பிட வைத்து தம்பியின் மனைவி குடும்பத்தை அனுசரித்து வந்தாள். அவருக்குச் சமூக சேவை செய்ய வேண்டுமென்று ஆசை கிளர்ந்தது. கொஞ்ச நாள் சும்மா பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தார். வீட்டின் மனோரம்மிய நிலையைச் சொல்லி மனைவி கௌரவமாக நிறுத்திக் கொண்டார்.

பின்னர் அவர் மீன் பிடிக்கப் போனார். தொடர்ந்து தேர்ச்சியாக ஏற்படும் சிக்கல்கள் அவருக்கு ஒருவித மூளைக் கோளாற்றை ஏற்படுத்தியிருந்தது. எனினும் வித்தியாசம் அதிகமாய் இல்லை, கொஞ்சங் கூடுதலாகக் கதைப்பார்.

அவ்வளவுதான் இதையெல்லாம் நன்கு புரிந்து கொண்ட மனைவி அவரில் நல்ல இரக்கம் அதனால் தான் அன்று கோழி அவ்வளவுதரம் கத்தியபோதுங் கூட அவள் வாய்திறந்து ஒரு சொல் கூட குளிர்மையாகப் பேசவில்லை.

அந்த அடைக் கோழியும் கட்டில் போய் ஒரு கிழமை ஆகியது. சில வேளைகளில் அதற்கு சிறிது கல்லுள்ள அரிசிக் குறுனலும், பிழிந்த தேங்காய்ப் பூவும் மாத்திரம் கிடைக்கும்.

பல நாட்களின் பின் அன்று தம்பி போன போட் சிறிதளவு மீன் கொண்டு வந்ததால் முப்பது ரூபாய் காசும், கறிக்கு மீனும் கிடைத்திருந்தது. அந்த மகிழ்ச்சியில் உமிக்கரியைக் கையில் நிறைத்து வீட்டின் பின் புறம் நின்று காவிப் பற்களை எப்படியும் இன்று வெள்ளையாக்கி விடவேண்டும் என் முனைப்புடன், பழைய தகரம் வளரும் தென்னப்பிள்ளை, பயன்பாட்டை முடித்துக் கொண்ட பாணை, சட்டி, தறித்த உணா மர வேர் எல்லாவற்றையும் கவனித்துக் கொண்டு நின்றார். அப்போதுதான் வேம்பின் அடியில் கட்டியிருந்த கோழி கண்ணில் தட்டுப்பட்டது. அது கட்டிய காலை இழுத்து அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. காலிலிருந்து சிவப்புத்திரவம் நிலத்தைக் கோலமிட்டுக் கொண்டிருந்தது. அந்தப் புதினத்தை அண்மித்துப் பாத்த போதுதான் காலைக் கட்டியிருந்த மடங்கு அதன் பெருநரம்பைத்துண்டாடியிருந்தமை தெரியவந்தது. அவரின் மனநிலை குழம்பி விட்டது. ஆத்திரம் கொப்பளிக்க மனைவி மூன்றாம் வீட்டில் நிற்பதாக நினைத்து பலத்து அவளை அழைத்தார். அன்றுதான் யானையைக்கண்ட புழுகத்தில் இருந்த மனைவி

அடுப்பில் மிளகாய் கருகவும் அதை விட்டு ஓட்டமும் நடையுமாக பின்புறம் வந்துநின்றாள். பிள்ளைகள் இருவர் பாடசாலைக்கும் ஒன்று தூங்குவதாலும் இருந்த நிம்மதி எல்லாம் குலைய வந்து நின்றாள்.

“உங்களுக்கெல்லாம் தலையளுக்கை என்ன இருக்குது? ஏதும் இருந்தால் இப்பிடிச்செய்வியளே... பார் அந்த கோழியை அதின்ரை கதை முடிஞ்சது. வித்திருந்தாலாவது ஒருநாள் சீவியம் போயிராதே... முப்பத்திரண்டு பல்லையும் கழட்டி கையலே தந்தால் தான் உங்களுக்கு அறிவு வரும்...”

தனக்கு ஏற்கனவே பல் வருத்தம் காரணமாக பற்கள் சில பிடுங்கப்பட்டுவிட்டன என்பதை தம்பிக்கு ஞாபகமூட்ட மறந்த மனைவிக்கு கோழியை பார்த்ததும் பச்சாதாபம் ஏற்பட்டது.

ஆருக்குத்தெரியும் தளர்ச்சி மடங்கு இப்படி வெட்டும் எண்டு சனியன் கோழி சும்மா நிண்டால்தானே கதிரைக்கு போக பறந்தடிச்சிருக்கும் நல்லா மடங்கு வெட்டி போட்டுது...”

“செய்த அநியாயத்திற்கு கொஞ்சம் மஞ்சள் மாவும் நல்லெண்ணையும் போட்டு கட்டிவிடு...”

எல்லாம் உங்களாலைதான் வந்தது... “மேலும் கதைத்தால் தம்பியின் வாயைக் கிளறி அவதிப்பட நேரும் என உணர்ந்த மனைவி பொறுமையாகி அவசர சிகிச்சையில் ஈடுபட்டாள்.

கூட்டாளியின் வலைகளை இருளில் றோலர் ஒன்று வெட்டி விட்டதால் அதனைத்தேடி அலைந்துலைந்து வந்து சேர மதியமாகிவிட்டது. தம்பி மிகவும் மனம் சோர்ந்து போனார். வரவர மீன்பாடும் எண்ணைச் செலவிற்குகே போதாத நிலைபரத்துக்கே வந்திருந்தது. பெரிதிற்கும் சிறிதிற்கும் இடையில் நடக்கும் போராட்டத்தை நினைக்க நினைக்க வெப்பியாராமாக இருந்தது. எஞ்சின் பிழைத்து நங்கூர உதவிக்கு அப்பால் சோழக்க காற்றுடன் வங்காளவிரிகுடாவின் மத்திக்கு போய்ச் சேர்ந்தால் என்ன என்றும் ஒருதடவை யோசித்தார். அங்கே உள்ள நல்ல மீன்தளங்களில் மீன் பிடிக்க வரும் வெளிநாட்டு கப்பல்களில் வருவோரைச்சந்தித்து அவர்களை கண்டபடி ஏசிவிட்டு வரலாம் என நினைத்தாரோ என்னவோ வீட்டிற்கு தம்பி திரும்பி வந்து சேர்ந்ததே மகிழ்ச்சியாக

இருந்தது மனைவிக்கு.

அவரின் இதய உரலில் சிந்தனை உலக்கைகள் ஓங்கி ஓங்கி இடித்தன. மனைவி ஏதோ கத்திச்சொல்லிய பின்னர்தான் முன்னால் இருந்த சப்பாட்டுக்கோப்பையின் ஞாபகம் வந்தது.

அப்போதுதான் அந்தக்கோழி தென்பட்டது. வெட்டப்பட்ட காலின் விரல்கள் கருமையாகக் காய்ந்து நடுங்கின, தலையைக் கழுத்து வெளிப்படாது உள்ளுக்குள் இழுத்து ஏதோ வீணம் வெளியேற ஒற்றைக்காலில் நின்றது. அவர் அதற்காக பரிதாபப்பட்டார். அது தப்பக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் சிறிதும் இல்லைபோல் உணர்ந்தார்.

இனி உது தப்பாது போலை இருக்கு... ஒரேயடியாய்ச் செத்திருந்தால் நல்லாயிருந்திருக்கும். இது படும் அவதியைப் பார்க்க முடியாமல் இருக்கு.. பாவம் முழுதும் எனக்குத்தான் கிடைக்கும்...

அதைக்கேட்டு மனைவி சிரித்துக் கொண்டாள்.

சில நேரம் அரைவாசிப்பாவம் என்னிலை சேரலாம், ஆனால் பாதி உங்களைத்தான் சேரும் அந்தக் கதிரையிலை அதைப்படுக்கவிட்டிருந்தால் உப்பிடி வந்திருக்குமே..

அதுக்கு காலிலை ஒரு துணியைச்சுத்தி அதுக்குமேல மடங்கைக் கட்டியிருந்தால் ஏன் எப்பிடி வருது சரி சரி இன்னும் ஒருக்கா அதுக்கு மஞ்சள் மாவும் எண்ணெய்யும் போட்டுக் கட்டி விடு..

பிட்டில் சிறிது போட்டுப்பார்த்தார். ஆனால் அது தலையைக்கூடி அசைக்கவில்லை அவரால் பீடி பற்றி சுதந்திரமாக சிந்தனை செய்ய முடியவில்லை. எங்கும் அந்தக்கோழிக்கால் மனதை வாட்டியது. அவருக்கு ஒரு யோசனை புலப்பட்டது.

ஈஸ்வரி இந்தக்கோழியை ஆருக்காவது குடுத்தாலென்ன?

“அடை எழுப்பாமலே காற்றுப் போலை இருக்கிற இதை ஆர் வாங்கப்போயினம்”

சும்மாதான் குடுக்க சொல்கிறேன்..

அவர் பின்னரும் பேச்சை தொடரவில்லை, மௌனமாய் அதற்குத் தண்ணீர் வைத்தார். சிறிது சோற்றவுள் போட்டார். கோழியும், மீனை எதிர் நோக்கி நிற்கும் கொக்காய், கண்களை

செருகி இறப்பை எதிர் நோக்கி நின்றது.

எழுத்தாளர் தம்பி தன் கவிதையொன்று பிரசுரமாகி இருப்பதாக கேள்விப்பட்டார். பாரதி, தாசூராக பாவனை செய்து அவர் மனம் துள்ளியது. உடனடியாக அவர் மனம் இலக்கியப் படையல்களை அதிகமாகப் படைக்க முனைந்தது. கருக்களுக்கோ குறைவில்லை. கணம் ஒரு கருவந்து மனதில் கனத்தது. வட்டிக் காசுக்காய் வாட்ட சாட்டமான ஆச்சி வந்து பாராட்டுப் பத்திரங்கள் பாடிவிட்டுப் போகிறாள். அயலில் உள்ள கடைக்காரருக்கு பல்லுக்கொதி நேரத்தில் கூட முழுப் பல்லையும் காட்ட வேண்டி இருந்தது. இப்போதெல்லாம் தெருவில் போகும் தாய்மாருக்குப் பின்னால் குழந்தைகள் உச்ச தொனியில் பாடிச் செல்வதை அவதானிக்க முடிகிறது. இலக்கியப் படையலுக்கு அபாரமான கருக்கள் இவை. இவற்றிற்கு உருவம் கொடுக்க மனைவியிடம் கடதாசி வாங்கும்படி கோரிக்கை விட்டு அலுத்துப் போனார். தனக்குக் கிடைக்கக்கூடிய இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசு பிந்திக்கொண்டு போவதாக எண்ணினார் எண்ணியும் என்ன? அவரைச் சூழ்ந்திருக்கும் முதல் வட்டத்தினர் மனைவியும், மூன்று பிள்ளைகளும் அந்த அந்திம் காலத்தை எதிர் நோக்கி இருக்கும் கோழியுந்தானே!

கோழி என்றவுடன் தான் அதில் ஏதோ அபிவிருத்தி நிகழ்வதாக உணர்ந்தார். ஒரு பாதம் வரையான பாதிக்கால் காய்ந்து போய் மரம் போல் இயக்கமின்றி தூங்கியபடியே இருக்க, மறு காலால் அது தாவித் தாவி ஏதாவதைக் கொத்திச் சாப்பிடவும் தொடங்கியிருந்தது. என்றாலும் தம்பி, அந்தக் கோழியை மனத்தில் சுமந்து கொண்டிருப்பது, எது எப்படியோ தம்பியும் அவரைப் பற்றிப் படர்ந்திருக்கும் அங்கத்தவர்களும் தங்கள் ஓட்டத்தில் நாளாந்தம் வேதனைச் சுமையைச் சுமந்து கொண்டே இருந்தனர். வரவு செலவுத்திட்டம் முழுமையாகவே சுமந்து கொண்டே இருந்தனர். வரவு செலவுத்திட்டம் முழுமையாகவே துண்டு விழுந்து கொண்ட சென்றது.

இரவுகளில் வெறுமே சமுத்திரத்தில் அலைந்தார். பகலில் வீடு வாசலில் அமர்ந்து எதிர் காணியில் நிற்கும் கற்பகவிருட்சங்களையும், தூரத்து வானத்தையும் ஓடை

வேலிக்குள்ளால் தெரியும் தெருவில் போவோரையும், அந்தக் கோழியையும் வில்லங்கப்பட்ட ரசித்தார். நேரங்கெட்ட நேரத்தில் குழந்தைகள் இராகமிழுத்துப் பாடிவிட்டால் அதனை ரசிக்க முடியாதவராகி, ஏதாவது பத்திரிகையின் மூலையில் இழந்த வேலையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கப் படிப்பகம் ஒன்றிற்குப் போய்விடுகின்றார்.

இப்படியாகவே சீரும் சிறப்புடனும் வாழ்ந்துவந்த எழுத்தாளரின் குடும்பத்தில் ஓர் அதிசயம் நிகழ்ச்சது. அது மனைவி, குழந்தைகள் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. கோழி சம்பந்தப்பட்டது. அதனை முதலில் கண்டவர் அவர் மனைவிதான். இஞ்சருங்கோ, எங்கடை கோழியைப் பாத்தியளெ. அந்தக் கால் விழுந்து போச்சு. விழுந்த அந்தக் கால் துண்டு ஒழுங்கையிலை கிடந்ததெண்டு பக்கத்து வீட்டு திலகு சொன்னவன்.

தம்பி கோழியைக் கூர்ந்து கவனித்தார். அந்தக்காலை உயர்த்தி சிறகுக்குள் மறைத்து வைத்துக் கொண்டு ஓர் காலால் தாவித்தாவி வழமை போல அது அசைகிறது என்று நினைத்திருந்தார். ஆனால் இப்போது அது தாவி அசைந்த போது நரம்பறுந்த பகுதி போக மீதிப்பகுதி தடிக்குச்சியாய் இடையிடையே வெளிப்பட்டது. அது ஓர் அபூர்வ விசயமாக அவருக்குப் பட்டது.

இண்டைக்கு உதைப் பக்கத்து வீட்டுச் சேவல் மிதிக்கவும் கண்டனான். கேர்ந்தும் தீரியது, முட்டையிடப் போகுது போல□

இதனைக் கேள்விப்பட்டதும் அவர் மனம் சிந்தனைப் புந்தரையில் தொடங்கியது. இந்தக் கோழியும் இயற்கையுடன் கடுமையாகப் போராடி வாழ்ந்து காட்டுகிறேன். என்று சங்கற்பம் செய்திருக்கிறது போலும். மரண வேதனைக்கு அப்பாற்பட்டு அதன் சாவு பின்போடப் பட்டுள்ளது அதனால் குடும்பத்தில் மிகவும் அக்கறையுடன் கவனிக்கப் பட வேண்டியது அந்தக் கோழியே என நினைத்தார்.

சில மாதங்களுக்கு முன்னர் ஒரு மறி ஆடு நின்றதும், வட்டிக்காய் அது விலைப்பட்டுப் போனதையிட்டு கவலைப்பட்டாலும், ஒரு விதத்தில் சந்தோசப்பட்டார் தம்பி இப்போதெல்லாம் பக்கத்து வீட்டு முருங்கையைக் கார்ந்ததென்றோ, தென்னப்பிள்ளையைக் கடித்ததென்றோ நாராச வார்த்தைகள் காதுகளில் விழுவதில்லை

வேலிகளில் துளிர்க்கும் இலை குழைகள் மாரியைத் தேடிப் போனதால், கட்டையில் நின்று மாரமடிய மாய் மாய் என்று கத்திக் கேட்பதில்லை அதுதான் விற்றுப் போய்விட்டதே

கற்பனைச் சுருளை அறுத்துக் கொண்டு மனைவியை அழைத்தார்.

ஈஸ்வரி அந்தக் கோழி முட்டையிடுகில் அந்தக்கதிரையிலைதான் ஒரு பழந்துணியைப் போட்டுவிடவேணும்...

ஏன் அடுத்த காலையும் இல்லாமல் செய்யவோ....
மனைவி சிரித்துக் கொண்டாள். தம்பியும் அந்தப் பகிடியை நன்றாக ரசித்துக் கொண்டே சொன்னார்.

பகிடிக்குச் சொல்லேல்லை ஈஸ்வரி, உண்மையாகத்தான் சொல்லிறன் அடுத்த காலையும் இழந்து இயற்கையுடனான போராட்டத்தில் வென்று இது சீவிப்பது அபூர்வத்தின் மேல் அபூர்வமாகத்தான் இருக்கும். அதனால் அடுத்த காலையும் இது இழக்க விடக்கூடாது.

அவர் சொன்னால் அவள் தட்டியதில்லை ஒன்றைப் பிடித்தால் தம்பி ஒற்றைக் காலில் நிற்பார் என்று மனைவிக்குத்தெரியும் அதனால் அவள் தனது வேலையைக் கவனிக்கப் போய்விட்டாள். ஆனால் எழுத்தாளர் தம்பியோ அந்தக் கோழியை அன்று வெகுநேரமாகக் கவனித்து கொண்டே போனார் வழமை போல் எத்தனையோ கதைக்கருக்களைச் சந்தித்துக் கொண்டே போனார். ஆனால் அவற்றுக்கு உருவம் கொடுப்பதில்தான் ஒற்றைக்கால் கோழியாய்ச் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டார்.

காதலி போகும்

கைதியின் வலியும்

நினைவுகளின் நீட்சியில்
இரவுகள் இறந்துகொண்டிருக்க
இதயத்தின் உள்ளே மட்டும்
உலகப்போர் அனர்த்தத்தின்
ஆக்கிரமிப்பாய்..
ஆறாத வலிகளின் படையெடுப்பு

ஏக்கங்கள்.. எதிர்பார்ப்புக்கள்...
ஆசைகள்.. ஆரவாரிப்புக்கள் என,
அத்தனையும்,
அவள் ஞாபகத்தீயினால்...
கருகிப்போய் இப்போது
சாம்பலின் எச்சத்தை
தூசிதட்டிக்கொண்டிருக்கின்றேன்.
ஒன்று இரண்டாவது
என் காதலை சுமந்தபடி
அவள் நினைவுகளை
எனக்கு மீட்டுத்தராதா என்று

— அளம்பில் கிரா.கிரமேஸ்

சிறுவர் அரங்கு-பண்பும் பயனும்

திரு க. திலகநாதன்

[விரிவுரையாளர், யாழ் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி]

அரங்கு என்பது நுண்கலைகளுள் ஒன்று. அவ்வரங்கு கலைத்துறையாக இருக்கின்ற அதேவேளை கல்வித்துறையாகவும் உள்ளது. கல்வி சார்ந்து அழகியல் சார்ந்து அரங்கின் செயற்பாடுகள் உள்ளன. ஆழகியற் கல்வியாக உள்ள அரங்கு மாணவர்களிடையே அழகியல் பற்றிய உணர்வையும் ரசனையுணர்வையும் வளர்ப்பதற்கு வழிவகுப்பதாகும்.

மனிதர்களிடையே மனிதத்தன்மையை வளர்ப்பதற்கு அரங்கு பயன்படுகிறது. மானுடநோக்கு என்பது மாணவர்களிடையே வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். கலைகள் பற்றிய அறிவும் கலைப் பயில்வும் மாணவரிடையே ரசனை உணர்வையும் மானுட சிரத்தையும் ஏற்படுத்தும். அவர்களின் சிறந்த உணர்வுகள் செம்மையான முறையில் வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டுமானால் அவர்கள் எதிர்காலத்தில் சமனிலைப்பட்ட ஆற்றுகையை வளர்த்துக் கொள்வர். வினைத்திறனுடைய மாணவர்களாகத் திகழ்வர். மனித முக்கியத்துவத்தை உணர்வதற்கு, உணர்ந்து கொள்வதற்கு அரங்கு முக்கியமானதொரு பயில்துறை என்பதனை நாம் மறந்து விட முடியாது.

பாடசாலைகளில் நாம் பொதுவாக இரண்டு வகையான அரங்கச் செயற்பாடுகளை நோக்கலாம். ஒன்று தரம் 5 மாணவர்களிற்கும் அதற்கு கீழேயுள்ள மாணவர்களிற்குமான அரங்கச் செயற்பாடுகள். மற்றையது தரம் 6 தொடக்கம் தரம் 13 வரையான மாணவர்களின் செயற்பாடு சார்ந்த அரங்கு. இப்பிரிப்பு முடிந்த முடிவல்ல.

இங்கு முதலாம் கட்ட அரங்கு பற்றி பேசுகின்றபோது அதாவது சிறுவர் அரங்கு பற்றி கூறுகின்ற போது இவ் அரங்கின் நடிகர் யார்? இவ்வரங்கில் பேசப்படும் விடயப் பொருள் யாது? இவற்றின் இசை, காட்சி, ஒளி, ஒலி, வேடஉடை, வேடப்புனைவு என்பன எவ்வாறு அமையும் என்கிற விடயங்களையே அலசி ஆராய வேண்டும்.

சிறுவர் அரங்கு என தமிழில் பேசுகின்ற போது கலாநிதி.குழந்தை.ம. சண்முகலிங்கம் எழுதிய “கூடி விளையாடு பாப்பா” எனும் சிறுவர் நாடகமே எம் மனக்கண்ணில் வந்து நிற்கின்றது. இது சிறுவர் அரங்கிற்குரிய அனைத்து அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியதான சிறுவர் நாடகமாகும். இலங்கைத் தமிழரங்கில் சிறுவர் நாடகங்களை அதிகளவிலும் பல்பரிமாணத் தன்மையுடனும் எழுதியவர், எழுதிக் கொண்டிருப்பவர் குழந்தை.ம.சண்முகலிங்கம் தான். காட்டுராஜாசிங்கம், குழந்தை, நட்பு, முயலார் முயலுகிறார், ஒற்றுமையின் சின்னம், கூடி வாழ்வோம், பாலுக்குப் பாலகன், இடுக்கண் வருங்கால், ஆச்சி சுட்டவடை, வேட்டைக்காரன், பந்தயக் குதிரை, பஞ்சவர்ண நரியார், கண்டறியாத கதை, கண்மணிக்குட்டியர், குழந்தைகள் பாவனை செய்யும், அன்னத் தடாகம், செல்லும் செல்லாத செட்டியார், ஒரு பூனையின் விலை என்ன?, ஒற்றுமையே பலம், மந்திரத்தால் மழை போன்ற பல சிறுவர் நாடகவகைகளை எழுதியுள்ளார். அதேநேரம் பேராசிரியர் மௌனகுரு அவர்களால் தப்பி வந்த தாடி ஆடு, வேடனை உச்சிய வெண்புறாக்கள் போன்ற நாடக வகையும் முக்கியம் வாய்ந்தன.

பின் வந்த காலத்திலே கோகிலா மகேந்திரன், முத்து.இராதாகிருஷ்ணன், ஜெயசங்கர், ஸ்ரீகணேசன் சிறுவர் நாடக வகைகளை எழுதி புகழ் பெற்றுள்ளனர்.

சிறுவர் அரங்கு 30 வருடத்திற்கு மேலாக இலங்கைத் தமிழரங்கில் செல்வாக்கு செலுத்தி வருகின்றது. இதன் காரணமாக பல்வேறு சிறுவர் அரங்க செயற்பாடுகள் முன்னேற்றமடைந்து வருவதனைக் காணமுடிகின்றது. புதியவர்கள் நாடகவகைகளை எழுதுதல், தயாரித்தல் போன்ற செயற்பாடுகள் இருக்கின்ற

அதேவேளை சிறுவர் அரங்கு பற்றிய கட்டுரைகள், புத்தகவகைகளும் வரத் தொடங்கி விட்டதை அவதானிக்க முடிகிறது. செயல்திறன் அரங்க இயக்கம், திருமறைக்கலாமன்றம் போன்ற அரங்க நிறுவனங்களும் இத்தகைய செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதை அவதானிக்க முடியும்.

குறிப்பாக சிறுவர் அரங்க போட்டிகள் பாடசாலை மட்டம், வலய மட்டம், மாவட்டமட்டம், மாகாண மட்டம் என போட்டிக்காக தயாரிக்கப்படும் போது அதன் வளர்ச்சி உச்சக் கட்டத்தை அடைகிறது. -எல்லாப்-பாடசாலைகளும் அதன் மாணவர்களை பயிற்றுவிக்க முயல்கின்றன. இதன் காரணமாக சிறுவரிடையே ஆக்கத்திறன், கற்பனைத்திறன் என்பன வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றன.

சிறுவருக்கான அரங்கு என்பது என்ன?

“சிறுவருக்கான அரங்கம் என்பது சிறுவருக்கென அதாவது சிறுவரைப் பார்வையாளராகக் கொண்ட அரங்கினையே குறிக்கின்றது. இது ஒரு நியம அரங்காகும்” என்கிறார் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்கள். சிறுவர் மகிழ்ச்சிக்காக தயார் செய்யப்படும் அரங்கு சிறுவர் அரங்கு. சிறுவர்களே பார்வையாளராக இருப்பர். விரும்பின் அவர்களின் பெற்றோரும் சிறுவர் மீது அக்கறை கொள்வோரும் பார்வையாளராக இருக்கலாம்.

நடிப்பவர்களும் கூட சிறுவராக இருக்கலாம் (நட்பு) அல்லது சிறுவர்களும் வளர்ந்தவர்களுமாக இருக்கலாம் (இடுக்கண் வருங்கால்) அல்லது வளர்ந்தவர்கள் தனியாகவும் நடிக்கலாம் (கூடி விளையாடு பாப்பா). உண்மையில் பெரியவர்கள் நடித்தால் குழந்தைகளுக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி உண்டாகும். சிறுவரே நடிக்கும்போது வித்தியாசமான ரசனையை பார்ப்போர் உணர்வர்.

சிறுவர்களை அவர்களது வயதை அடிப்படையாகக் கொண்டு குழந்தை சண்முகலிங்கம் அவர்கள் இவ்வாறு பிரிப்பார்.

* ஒரு வயது தொடக்கம் ஐந்து வயது வரையான சிறுவர்

* ஆறு வயது தொடக்கம் எட்டு வயது வரையான சிறுவர்

* ஒன்பது வயது தொடக்கம் பதினொரு வயது வரையான சிறுவர்

இவ்வாறான சிறுவர்களின் உள முதிர்ச்சிக்கேற்பவே நாடகங்களை எழுத வேண்டும். சிறுவர் நாடகத்திற்கான கதை சுவை மிக்கதாக அமைதல் வேண்டும். கதைகள் மனித வரலாறு, பண்பாடு, பாரம்பரியம், அறிவியல் என அவர்களின் உளவியல் போக்கை அவதானித்து அதற்கேற்ப எழுதப்பட்டு, நடிக்கப்பட்டு, தயாரிக்கப்பட வேண்டும். தெனாலிராமன் கதைகள், பீர்பால் கதைகள் போன்றவற்றிலிருந்தும் கதைகளைப் பெறலாம். மாணவர்களிற்கு ஆர்வத்தை தூண்டுவதாக விரும்பியவர்களை பேணக் கூடியதாக கவர்ச்சிகரமான கதைகளைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும். பெரும்பாலும் பாட்டி சொன்ன கதை, ஆசிரியர் சொன்ன கதை, அம்மா அப்பா சொன்ன கதை, நண்பர்கள் சொன்ன கதை, பிள்ளைகள் வாசித்து அறிந்த கதை, பாடப்புத்தகங்களிலுள்ள கதை என பிள்ளைகளுக்கு பரிச்சயமான கதையாக இருப்பது விரும்பத்தக்கது. சிக்கலான முரண்பாடுகள் இக் கதைகளில் இருக்கக் கூடாது. சீரான தெளிவான சிக்கலற்ற கதையாக இருக்க வேண்டும்.

சிறுவர் நாடகங்களில் மிருகங்கள், பறவைகள் தான் பாத்திரங்களாக இருக்க வேண்டும் என்பது கிடையாது. மனிதர்கள், உயிரற்றவை எல்லாமே பாத்திரங்கள் தான். இங்கு மரங்கள் பேசும், ஆடும், பாடும். பாடகர் வருவர். உரைஞர் வருவர் எல்லோரும் இணைவர்.

இவ்வாறாக சிறுவர் நாடகத்தில் குறிப்பாக விலங்குப் பாத்திரங்களும் மனிதப் பாத்திரங்களும் இடம்பெறுவதைக் காண்கிறோம். பெரும்பாலான சிறுவர் நாடகங்கள் மிருகங்கள், பறவைகள் பற்றியனவாகவே காணப்படுகின்றன. உண்மையில் மிருகங்கள் பறவைகள் பற்றி அவற்றின் செயற்பாடுகளை ரசிப்பது

சிறுவருக்கு பிடித்தமான ஒன்று. காட்டுன்களிலும் அவற்றையே அவர்கள் பெரும்பாலும் ரசிக்கின்றார்கள்.

சிறுவருக்கான சிறந்த கதை எழுத்துருவாக்கப்பட்டு (சிறுவருக்குரிய உளமுதிர்ச்சிக்கு ஏற்ப) பாத்திரங்கள் மூலம் மேடையிலே அவைக்கு ஆற்றுகை செய்யும் போது என்னென்ன விடயங்களை கவனிக்க வேண்டுமெனின் நடிக்கும் போது பாத்திரங்கள் சிறுவர் அரங்கிற்கான மொழிநடையைக் கையாள வேண்டும். அதாவது பார்ப்போர் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

ஆடலும் பாடலும் பார்ப்போரைக் கவரும் சிறந்த அம்சங்கள். ஆகவே ஆடலும் பாடலும் இணைக்கப்படல் வேண்டும். பாடல்கள் எளிமையான வரிகளைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். நடிக்காளும் பார்ப்போரும் நயக்கும் வகையில் பாடல்கள் அமைய வேண்டும். உதாரணமாக “ஒற்றுமையின் சின்னம்” நாடகத்தில்

“சிறுவர் நாங்கள் கூடி இங்கு

சிறியதொரு நாடகம்

விறுவிறுப்பாய் நடிக்கப் போறோம்

விரைவில் வந்து பாருங்கள்”

அதேபோன்று “கண்டறியாத கதை” யில்

“ஆஹா ஒஹோ டொக் டொக் கறுக்குறுக்

ஆஹா ஒஹோ டொக் டொக் கறுக்குறுக்

காலணிகள் ஆஹா பாதணிகள் ஒஹோ

காலணிகள் பாதணிகள் சப்பாத்து செருப்பு

கால்களை நன்றாகவே பாதுகாக்கும் பொறுப்பு”

போன்ற பாடல்களை அவதானிக்க முடியும். ஆடல்களும் மெல்லிய அசைவிலிருந்து செல்லலாம். இயல்பான அசைவுகள், ஆக்கியல் அசைவுகள் என்பன இடம்பெறலாம்.

வசனங்களும் இயல்பாக கவிதையாகக் கூட இருக்கலாம். மேடைச் செயல்களையும் மெல்லிய அசைவினூடாக வசனங்கள் பேசி நடிக்கலாம்.

சிறுவர்களிற்கு விளையாடுவதற்காக அதிக நாட்டம் உள்ள காரணத்தால் விளையாட்டுகளையும் பயன்படுத்தலாம். நாடகம் என்பதே விளையாட்டு தானே. நாடகங்களில் விளையாட்டுக்கள் சேர்க்கப்படும் போது சிறுவர்களின் மகிழ்ச்சி அதிகரிக்கும். நடிக்க முன்வராத சிறுவர் விளையாட விரும்புவர். ஆடல், பாடல், விளையாட்டுக்கள் இடம்பெறும். அதேவேளையில் இசையும் பிரதானமாகிறது. பாடும் போதும் ஆடும் போதும் இசைக்கருவிகள் பிரதான இடத்தைப் பெறுகின்றன. தேவையான இசை வாத்தியங்களைப் பயன்படுத்தலாம்.

மேடையிலே காட்சியும் சிறுவரின் உள்ளத்தைக் கவர்வதாக அமைய வேண்டும். நடிகராலும் காட்சிகள் அமைக்கலாம். செலவுகளைக் குறைக்க வேண்டும். பல வர்ணங்களைக் கொண்டு காட்சிகள் தயாரிக்கப்பட வேண்டும்.

வேடஉடை, வேடபுனைவு என்பன பொருத்தமானதாக உள்பாங்கான முறையில் அமைதல் வேண்டும். பொருத்தமான நிறங்களை, அசைவுகளை, இசைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அதேபோன்றே வேடப்புனைவும் அவருக்காக தயாரிக்கப்பட்ட நீர் வர்ணத்தையோ(water paint) அல்லது எண்ணை வர்ணத்தையோ (enamel paint) அல்லது துணிக்காக செய்யப்பட்ட Fabrick வர்ணத்தையோ நடிகரின் முகத்தில் பூசுதல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இலகுவாக பூச அழிக்கக் கூடிய ஒப்பனைப் பொருட்களையே பயன்படுத்த வேண்டும். இவற்றுடன் பொருத்தமான ஒளியமைப்பும் செய்யப்பட வேண்டும். பலவர்ண ஒளியை சிறுவர் விரும்புவர்.

வேடமுகங்களையும் பயன்படுத்தலாம். ஆனால் நடிகரின் முகத்தை மறைக்காது பயன்படுத்த வேண்டும். தலையில், தலைக்குமேல், முகத்திற்கு கீழ் என இவ்வாறாகவே பயன்படுத்த வேண்டும். முகம் மறைக்கப்படக் கூடாது.

இவ்வாறு சிறுவர் அரங்கிலே கதை, மொழி, ஆடல், பாடல், வசனம், விளையாட்டுக்கள், இசை, காட்சி, வேடஉடை, வேடப்புனைவு, வேடமுகம், ஒளி, ஒலி என பல விடயங்களை அவதானித்து செயற்படுத்த வேண்டும்.

இவ்வாறான சிறுவர் அரங்கின் பயன்பாடுகளாக நோக்கப்படுவது என்ன?

- * மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம்மைத்தாமே உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.
- * மகிழ்ச்சியான கற்றல் ஊடகமாகிறது.
- * வெளிப்பாட்டு அனுபவமாக பயன்படுகிறது.
- * நெருக்கீட்டு நிலைகளை தாங்கி மீண்டு வர பயன்படுகிறது.
- * தெளிவான சிந்தனை படைப்புக்கான வலுவை வழங்குகிறது.
- * தம்மிடமிருக்கும் திறன்களை தாழ் இனங்காணல்.
- * நல்ல விழுமியங்களை கண்டு கொள்ள உதவுதல்.
- * பிள்ளைகளின் ஆர்வத்தையும் ஈடுபாட்டையும் தூண்டுதல்.
- * உண்மையான நிலையை அறிந்து கொள்ளல்.
- * கல்வியிலும் குணத்திலும் மேம்பட்ட ஆளுமை கொண்ட மனிதனை உருவாக்க வழிவகுத்தல்.

இந்த அடிப்படையிலே சிறுவர் நாடக வகைகளை எழுதவும், தயாரிக்கவும், நடிக்கவும் முற்படுவது வரவேற்கத்தக்க ஓர் விடயமாகும்.

விழுதுகள் (சிறுகதை)

அன்றைய நாளிதழ்களை சில கவிதைப் புத்தகங்களையும் பேனாவையும் எடுத்துக்கொண்டு நித்தி முற்றத்து மாமரநிழலில் அமர்ந்து கொண்டாள். இதமான தென்றல் மேன்மையத் தொட்டு கவிதை சொல்லிச் சென்ற உணர்வு நித்திக்குள் இதனோடு தனிமையும் ஆழமான மௌனமும் நித்திக்கு பிடித்தமானது என்பதால் அந்தப் பொழுது ஏனோ நித்திக்கு வரமாகவே இருந்தது. நாளிதழ்களைப் புரட்டிய நித்தி வழமைபோல கவிதைப் பக்கங்களையே புரட்டினாள். இந்த நேரத்தில் தான் வெளியால் வந்த நிசா “நித்தி” நான் சரேசோட கொஞ்சம் வெளியால் போயிற்று வாறன். உனக்கு புத்தகங்கள் தானே உலகம். இப்படியே இரு என்று கேலிப் பார்வை பார்த்துவிட்டு ட்ரிலுக்காக காத்திராமலே நிசா வேகமாக வாசலைத் தாண்டினாள் கவிதைக்குள் இருந்து மீண்டு கொண்ட நித்தி வாயடைத்துமௌனித்தாள்.

நித்தியும் நிசாவும் சிறு வயதிலிருந்தே ஒன்றாய்ப் படித்தவர்கள். இன்று பல்கலைக்கழக கல்வியையும் ஒன்றாகவே மேற்கொள்கின்றனர். நித்தி கலைப் பீட மாணவி. நிசா மருத்துவ பீட மாணவி பல்கலைக் கழகத்திற்கு அண்மையில் ஓர் வீட்டில் தங்கியிருந்து தமது உயர் கல்வியை தொடர்கின்றனர். இருவரும் நல்ல நண்பிகளாக இருந்தபோதும் நிசா கொஞ்சம் ஆடம்பரத்தை விரும்புவள். வெகுளித்தனமும் வைத்தியர் என்ற பெருமதிமும் கூட ஆனால் நித்தி அவ்வாறல்ல மிகவும் அமைதியானவள். கலைதான் நித்தியின் உலகம் எப்போதுமே படிக்கும் நேரங்களைத்தவிர கவிதை வாசிப்பது எழுதுவது என்றிருப்பாள். வானொலிகள் பத்திரிகைகளுக்கும் பிரதிகள் அனுப்புவாள். இதனை நிசா கேலி செய்வதுண்டு. “ஏட்டச் சுரக்காய் போல உனக்கு வாழ்க்கை கவிதைதான்” என்பாள். பதிலுக்கு நிசா புன்னகைப்பாள்.

நித்திக்கு சிநாவின் நடைமுறைகள் பிடிப்பதில்லை. பலமுறை கண்டித்தபோதும் நித்தி நான் Doctor சரி பிழை எனக்கு தெரியும்.

நீ வாயை மூடிக்கொண்டு போ என்று கூறிவிடுவாள். அதன் பின்பு நித்தி எதுவுமே பேசுவதில்லை. நிசாவின் அப்பா ஒரு கூலித்தொழிலாளி. கூலி வேலை செய்தே நித்தியை கற்பிக்கின்றார். இதனை நிசா உணர்வதேயில்லை வைத்தியத்தறையில் படித்தாலும் ஆண் நண்பர்களோடு தான் அதிகம் பழகுவாள். நட்பு அது தப்பல்ல எல்லை மீறிய நட்பு, இதனை யார் தான் ஏற்பார்கள். நித்தியறிய இதுவரை ஒரு பத்து ஆண்களை காதலித்திருப்பாள். இன்று சுரேஸ் நிசா காதலை ஒரு வியாபாரமாகவே கருதுகிறாள். நித்தி பிடிச்சா காதலிக்கலாம். ஏன் சேர்ந்தும் வாழலாம். ஒத்துவராட்டா என்ன பிரிஞ்சிடலாம். சாதாரணமாக சொல்வாள் நித்தி இலட்சியவாதி காதலை பூஜிப்பவள் காதலை புனிதமாய் எழுதுபவள் நிசாவோடு பல சண்டைகள் கூடப் போட்டிருக்கிறாள்.

இப்போது நித்தியின் எண்ணங்கள் நிசாவைச் சுற்றியே வட்டமிட்டன. நிசாபோன்ற பெண்களாலைதான் சீதை போன்று வாழ்பவர்களும் சமூகத்தில் நூற்றப்படுவதை உணர்ந்து வருந்தினாள். பொழுதோ மதியத்தை தாண்டி மாலை ஆறு மணியையும் தாண்டியது. இரவு சாப்பாட்டை நிசாவுக்கும் சேர்த்து தயார் பண்ணிய நித்தி உரிய கடமைகளை செய்துவிட்டு படிக்க நினைத்தாலும் நிசா இன்னும் வந்து சேரவில்லையே என்ற அச்சம். நிசாவின் கையடக்கத்தொலைபேசிக்கு அழைப்பை ஏற்படுத்திய போதும் நிசா துண்டித்துக்கொண்டாள். இரவு ஒன்பது மணியிருக்கும் நித்தி கதவினைத் திறந்ததும் வாடிய முகத்துடனும் ஒரு ஏக்கத்துடனும் நிசா இருக்கையில் உட்கார்ந்தாள்.

என்னாச்சு நிசா ஒரு மாதிரியாய் இருக்காய்: என்றதும் நீண்ட மௌனத்தின் பின் இன்றோட சுரேசிட காதல் முடிஞ்சது நித்தி. சுரேசிற்கு நுநனனைபெ ஆம் எழுபத்தைந்து லட்சம் சீதனமாம். Doctor தானே சுரேஸ் பிரிய முடியல்ல. முடியும் வரை அழுதான்” என்றாள் சாதாரணமாய்.

“என்ன நிசா சாதாரணமாய் சொல்கிறாய்” என்றதும் அப்ப சுரேசையே நினைச்சிட்டு இருந்தா போதுமா. ஆனாலும் பிரிவு வலிக்குது என்றாள். நிசா நித்திக்கு கோபம் எல்லை தாண்டியது நிசா சீ ஒரு பெண்தானே. ஒன்றில்லாட்டா இன்னொன்றா. எப்படி முடியுது என்றாள். விரக்தியாய். உனக்கு காதலைப் பற்றி என்ன

தெரியும் கற்பனையில் காதலை எழுதினா வலி புரியுமா□ என்றாள் நிசா நித்தியின் பொறுமை உடைந்து ஒரு நாளும் இல்லாமல் விம்மினாள். நிசாவுக்கும் எதுவுமே புரியவில்லை. நிசாவால் நித்தியின் அழகையை தடுக்க முடியாமல் போனது எனக்கு காதலின் வலி புரியாதா. என்னை பார்த்து சொல்லு நிசா என்றதும் நித்தியின் முகத்தை நோக்கிய போது கண்கள் சிவந்து முகம் நெருப்பாய் கொதித்தது.

சிறிது நேரத்துள் தனது கடந்தாண்டு டயறிகள், கவிதைக் கொப்பிகள் முழுவதையும் நிசாவின் அருகே போட்டாள். அதற்குள் பல நிழற்படங்கள் அழகான ஒரு இளைஞன். நித்தி யாரிது. யார் சொல்லு இவ்வளவு அழகா நீயும் காதலிச்சியா? என்னைய மன்னிச்சிடு என்றாள் நித்தியை மெல்ல வருடியவாறு.

உதிரும் கண்ணீரோடு நித்தி தன் காதலை மொழிபெயர்தாள். நிசா பத்து வருசத்துக்கு முன்னால பதின் மூன்று வயசிலேயே அறிமுகமானவர்தான் சிவா. இரண்டு பேருமே வானொலிக்கு பிரதி எழுதுவம். அதன் மூலம் உருவான நட்பு மகம் காணாமலே காதலாய் அரும்பியது. சிவா ஒரு கவிஞன். பத்துக்கு மேற்பட்ட புத்தகங்கள் வெளியிட்டிருக்கார். அந்தா அதில இருக்கிற எல்லாம் சிவாட புத்தகம் தான். மனப்பொருத்தம் இருந்த போதும் ஜாதகத்தில் பொருத்தம் இல்லாததால் சிவா வீட்டிலும் எங்கட வீட்டிலும் வேற இடத்தில வரன் பார்க்கிறாங்க. ஆனால் நான் இனி யாரையும் மனசில நினைக்கிறதேயில்லை. வாழும் வரை எழுதியே இந்த உலகத்தில் வாழணும். சமூகத்தின் தடம் புரள்வுகளை எழுதணும். என்று அழுதாள் ஏன் நிசாவும் ஒரு பெண்தானே நிசாவின் கண்களும் பனித்தன. நித்தி காணாமலே காதலிச்சியா சிவாவுக்காக காத்திருக்கிறியா? எப்படி என்றாள் தளர்ந்த குரலில் நிசா கரம் சேர்த்து பேசி மகிழ்ந்தா மட்டும் காதலில்ல. மனசில ஆழமா நினைக்கிறதும் காதல் தான்”

என்னைய மன்னிச்சிடு. இதுவரை எழுதுறவங்க சும்மா கற்பனையில்தான் எழுதிறாங்க காதலைப் பற்றி என்ன தெரியும் என்று தான் நினைச்சன். இப்ப புரியாது எழுத்தாளர்கள் சமூகத்திட விழுதுகள். சமூகம் விழிப்புணர்வு பெற என்னைப்போல கலைஞர்கள் பூஜிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்□ என்று பலமுறை நிசா மன்னிப்பு

வேண்டினாள். இனி நான் கண்டவங்க கூட பழகமாட்டன் நித்தி. காதலிட புனிதத்தை புரிய வைச்சிட்டாய். சிவாவ நான் காண்ணும் என்னோட காதலை சேர்த்து வைக்கணும் என்றதும் விரக்தியான புன்னகையோடு நிசா அது உன்னாலே முடியாது கடவுளே விரும்பாதது நம்ம காதல். சிவா இலட்சியம் கொண்டவர். சமூகசேவகன். முற்போக்குவாதி பேனாவால் போராடுற போர்வீரன். சிவா கிடைக்காட்டிலும் சிவாட எழுத்துக்களை எப்பவும் நேசித்து கொண்டு வாழுவன் என்றாள். நித்தி உறுதியோடு. கலைஞர்களின் எழுத்துக்கள் மட்டுமல்ல காதல் கூட எல்லை மீறாததைக்கண்டு கொண்ட நிசா வாழ்வின் வரையறைகளை தாண்டி இதுவரை காதலை பொழுதுபோக்காக எண்ணியதை வருந்தினாள்.

மீண்டும் நிசா நித்தி உயிர் காக்கிற வைத்தியத்துறையில் நான் இருந்தாலும் சமூகத்தை நெறிப்படுத்திற கலை உலகில் எழுதி மனிதத்தை விதைக்கிறது மட்டுமல்லாமல் வித்தயாசமான ஒரு காதலை எனக்கு தெய்வீகமாக புரிய வச்சிட்டாய் என்று நித்தியின் இரு கரங்களையும் நிசா பற்றிக்கொண்டாள். என்னெட் காதல் சேராட்டாலும் இதால காதலின் ஆழத்தை புரிஞ்சிட்டாய். என்னோட அடுத்த சிறகதைக்கு உன்னோட மனமாற்றம்தான் கரு நிசா என்றதும் என்னைப்போன்ற விழுதுதான் எங்கட சமூகத்தை எழுத்துக்களால தாங்கணும் என்றாள் நன்றியோடு நிசா யார் எது சொன்னாலும் ஆழமான நித்தியின் கலையுலக காதலின் வலியை ஒத்தணமிட எந்த எழுத்தாளனாலும் முடியாது.

- அனுசா கணேசலிங்கம்

வற்றாப்பளை

நேர்காணல்

வடமராட்சி வடக்கு பிரதேச செயலரும், கவிஞருமான
இ.த.ஜெயசீனாராண நேர்காணல்.

சந்திப்பு: ஆசிரியர் குழு

1. உங்களைப் பற்றி?

யாழ்ப்பாணத்தின் நல்லூரில் 1973 மார்ச் 5 ஆந் திகதி பிறந்து வளர்ந்தேன். தந்தை தனபாலசிங்கம். தாய் மேனகா. எனக்கு ஒரு சகோதரி. ஆரம்பக் கல்வியை நல்லூர் மங்கையற்கரசி வித்தியாலயத்திலும், பின் யாழ் இந்து கல்லூரியிலும் கற்று, உயர்தரத்தில் உயிரியல் பாடத்தில் பயின்று, யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் விஞ்ஞானமாணிப் பட்டத்தை 2000 ஆம் ஆண்டில் பெற்றேன். 2007 இல் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் 'குடிசன அபிவிருத்தி'யில் முதுகலைமாணிப் பட்டத்தை பெற்றேன். ஆரம்பத்தில் உடுவில் மகளீர் கல்லூரி, விசுவமடு மத்திய மகா வித்தியாலயம், பளை மத்திய கல்லூரி என்பவற்றில் உயிரியல் ஆசிரியராக பணியாற்றினேன். 2001 இல் நடந்த இலங்கை நிர்வாக சேவை பரீட்சையில் சித்தியெய்தி நிர்வாக சேவையில் 2004 இல் வடமராட்சி கிழக்கு, பின் 2006இல் காரைநகர் பகுதிகளில் உதவி அரசு அதிபராகவும், பின் 2012 இல் பருத்தித்துறை பிரதேச செயலாளராகவும் பணியாற்றுகின்றேன். மனைவி லங்கினி விஞ்ஞானப் பட்டதாரி. யாழ் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் இரசாயனவியல் ஆசிரியர். புத்திரிகள் இருவர் ஆருத்திரா, அட்சரா. 2. உங்களின் கலைப்பிரவேசம் குறித்த அடிப்படைக் காரணிகள் உள்ளிட்ட தகவல்களையும் கவிதைத் துறையில் நுழைவதற்கு ஏதுவாயமைந்த நேரடிக் காரணிகளையும் கூற முடியுமா?

இயல்பாக கவிதைத்துறையில் ஏற்பட்ட திடீர் ஆர்வத்தால் 1992 இல் யாழ் இந்துக் கல்லூரி உயர்தர மாணவர் மன்ற நிகழ்வுக்காக கவிதை எழுதினேன். பின் யாழ் இந்துக்கல்லூரி தமிழாசான் கவிஞர் ச.வே.பஞ்சாட்சரத்தின் ஊக்குவிப்பில் கவியரங்குகளில் பங்குகொண்டேன். அகில இலங்கைக் கம்பன் கழக அமைப்பாளர் கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ் அவர்களின் அறிமுகத்தால் நல்லூர் கம்பன் விழாவில் 1993 இல் பங்கு கொண்டேன். பின் ஈழத்து முன்னணிக் கவிஞர்களில் ஒருவரான இ.முருகையன் அவர்களின் நீர்வேலியிலிருந்த வீடு தேடிச் சென்று ஓரிரு ஆண்டுகள் அவரின் அணுக்கத் தொண்டனாகி கவிதை யாப்பின் நுட்பங்களைக் கற்றேன். சாளரம் சஞ்சிகை என் கவிதை ஒன்றை முதலில் பிரசுரித்தது. சிரித்திரன் சஞ்சிகை என் கவிதைகளுக்கு நல்ல வரவேற்பு வழங்கியிருந்தது. 1995 இல் வலிகாமம் இடப்பெயர்வினைத் தொடர்ந்த மீள்குடியேற்றத்தின் பின் பல பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் என் கவிதைகள் வெளிவந்தன. இலங்கை வானொலியின் இதயசங்கமம், கவிதைக்கலசம் என்ற நிகழ்ச்சிகளில் என் கவிதைகள் வாசிக்கப்பட்டன. பல கவியரங்குகளில் பங்கு கொள்ள வாய்ப்புக்கள் கிடைத்தது.

3.உங்களைக் கவர்ந்த அல்லது உங்கள் படைப்புகளில் தெரிந்தோ தெரியாமலோ தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் அளவுக்கு உங்கள் சிந்தனையை ஈர்த்த கவிஞர்கள் யார்? அவர்களில் உங்களுக்குப் பிடித்த விடயங்கள் பற்றியும் அவர்களின் கவிதைகள் குறித்தும்?

திருவள்ளுவரின் திருக்குறள், கம்பனின் கவிதைகள், மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம், அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ், சித்தர் பாடல்கள், தொடர்ந்து பாரதியின் கவிதைகள் கண்ணதாசன் கவிதைகளும் ஈழத்து மகாகவி, முருகையன், புதுவை இரத்தினதுரை, சண்முகம் சிவலிங்கம், சு.வில்வரத்தினம், சோ.பத்மநாதன், கல்வயல் குமாரசாமி, த.முருந்தன், என்பவர்களின் கவிதைகளும் என்னை கவர்ந்தவை. இத்துடன் நவீன கவிதை பாடிய கவிஞர்களான பசுவைய்யா, சுகுமாரன், மனுஷ்ய புத்ரன்,

சல்மா, மாலதி மைத்ரி போன்றவர்களின் கவிதைகளும் ஈழத்தில் சேரன், வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், சோலைக்கிளி, கருணாகரன், அனார், ப.அகிலன், திருக்குமரன் என்போரின் கவிதைகளும் எனக்கு உவப்பானவை. ஈழத்தில் மஹாகவி, புதுவை ஆகியோரின் கவிதைகளில் பல எனக்கு மனப்பாடமானவை. அவற்றின் சந்தம், பேச்சோசை, கிராமியச் சொல்லாட்சி, ஆற்றோட்ட நடை என்பன என்னை மிகவும் கவர்ந்தவை.

4.நீங்கள் சொந்தப் பெயர் தவிரந்த வேறு புனைபெயர்களில் எழுதி வருகிறீர்களா?

ஆரம்பத்தில் சில காலம் சொந்தப் பெயருடனும் த.அன்பழகன், அருணன், தேரடிச்சித்தன் என்ற புனை பெயர்களிலும் எழுதியிருந்தேன். தற்போது பயன்படுத்துவது எனது சொந்த பெயரை மட்டும் தான்.

5.கனவுகளின் எல்லை, கைகளுக்குள் சிக்காத காற்று போன்ற உங்கள் தொகுப்புகள் ஊடாக உங்களுக்கு கிடைத்த திருப்தி, வெற்றி, விமர்சனங்கள் பற்றி?

“கனவுகளின் எல்லை” 2001 இல் வெளிவந்தது. மாகாண மட்ட விருதை பெற்றது. “கைகளுக்குள் சிக்காத காற்று” 2004 இல் வெளிவந்து இலக்கிய பேரவை பரிசைப் பெற்றது. இத்தொகுப்பு 2004 இல் வெளிவந்ததில் ‘சிறந்த கவிதைத் தொகுதி’ என 26.12.2004ஆம் திகதி வெளிவந்த ‘ஆனந்தவிகடன்’ சஞ்சிகையில் “சிறந்தவை 2004” பகுதியில் தமிழக எழுத்தாளர் அமரர் சுஜாதா தெரிவு செய்து இருந்தார். இவை இரண்டு தொகுதிகளும் எனது முழுமையான தொகுதிகள் எனக் கருதவோ, திருப்திப்படவோ முடியாது. இத் தொகுதிகள் பற்றி என்னிடமும் விமர்சனங்கள் உண்டு.

3ம் தொகுதி இன்னும் வெளிவரவில்லை. கால இடைவெளிக்கு எனது கடமை காரணமாகிவிட்டது. ஆனாலும் மனத்திருப்தியுடன் தேக்கமற்று தொடர்ச்சியாக எழுதி வருகின்றேன்.

6.கவிதைத் துறையில் ஈடுபடுவதன் மூலம் உங்களுக்கு கிடைத்த பெரிய வெற்றியாக எதனைக் கருதுகிறீர்கள்? கவிதை எனது தொழிலல்ல அது என்உயிர்! கடமை, பதவி நிமித்தம் நான் வேறு வேறு வேடம் புனைந்திருந்தாலும் ஒரு கவிஞனாக இருப்பதே எனக்கு எப்போதும் மிக்க மகிழ்ச்சியையும் ஆத்ம திருப்தியையும் தருவதாக உள்ளது. யாரும் போற்ற வேண்டும் பாராட்ட வேண்டும் பிரபல்யமாக வேண்டும் என்பதற்காக நான் கவிதை எழுதுவதில்லை. கவிதை என்னை ஒரு கருவியாகக் கொண்டு தன்னை தொடர்ச்சியாக எழுதி வருகிறது. கவிதை என்னை மிருக நிலையிலிருந்து ஓரளவு மனித நிலைக்கு கொண்டுசெல்ல உதவியிருக்கிறது.

என்னை என் கவிதை மாற்றியது, மாற்றுகிறது, இனியும் மாற்றும் என்பது என் நம்பிக்கை. இன்னும் நான் மாற வேண்டிய அளவு, செல்ல வேண்டிய தூரம் அதிகமாகவே இருக்கிறது. எனது வாழ்க்கை ஆழியை நீந்தி கடக்க எனக்கு இயற்கையால், இறையருளினால் கிடைத்த கருவியாக, என் உயிர்ப் பயணம் தொடர எனக்கு இடப்படும் எரிபொருளாக என் கவிதை விளங்குகிறது என்பது என்முடிவு. எழுதி வெளிவராத அனேகம் கவிதைகள் என்னிடம் உள்ளன. அவை என்றோ ஒருநாள் தம்மை வெளிப்படுத்தும் என்பது திண்ணம். என் கவிதைக்கு நான் விசுவாசமாக இருக்கவேண்டும் என்பது என் இலட்சியம், அந்த மனப்பாங்கு தான் கவிதைத்துறையில் ஈடுபடுவதால் நான் பெற்ற பெரும்பேறு.

7.கவிதைகளில் ஓசைநுணுக்கங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் நீங்கள் சக கவிஞர்களுக்கு ஏதும் கூற விரும்புகிறீர்களா?

இதனை மீண்டும் மீண்டும் நான் விளக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. உண்மைகளுக்கு விளக்கம் தேவையில்லை. நான் யாருக்காகவோ அல்லது யாரையும் திருப்திப்படுத்தவோ அல்லது நவீன கவிதையாளர்களுடன் மோதிப் பிரபலம் தேடிக்கொள்வதற்கோ ஓசை நுணுக்கங்களைத் தூக்கிப் பிடிக்கவில்லை. எனக்கு ஓசை

நுட்பங்கள் இயல்பாக வருகிறது. அது என்னை மிகவும் கவர்கிறது. அது என் இயல்பு, என் தனித்துவம், நான் என் பாதையில் போகிறேன். ஏற்பவர்கள் ஏற்கட்டும். தவிர்ப்பவர்கள் தவிர்க்கட்டும். நான் எவருக்கு செல்லும் பாதை பற்றி விமர்சனஞ் செய்வதில்லை. நான் யார் எழுதுவதிலும் சரிபிழை சொல்ல விரும்புவதில்லை. அவரவர் திறமையை சுதந்திரத்தை மதிக்கிறேன். அதே நேரம் என் கவிதைகளை “கவிதைகளே இல்லை” என்று கூறுவோரையும், “இப் படித் தான் நீ” எழுதவேண்டும்” என எனக்கு கட்டளையிடுபவர்களையும், என் இயல்பை மறுதலிப்பவர்களையும் பற்றி நான் கவலைப்படவும் மாட்டேன்.

புதுப்புது விமர்சகர்கள் ஆயிரம் வியாக்கியானஞ் சொன்னாலும் கவிதையின் உருவம், வடிவம், உள்ளடக்கம் என்பன பற்றி என்னிடம் தெளிவான அளவுகோல்கள் உண்டு.

...லகிலுள்ள எந்த மொழியின் எந்தச் சொல்லும் எந்த வார்த்தைகளும் இரு வகையான அசைகளான “நேர்”, “நிரை” என்னும் அசைகளில் அடக்கப்படக் கூடியவை என்பது மிக வியப்பானது. இது இசையின் அடிப்படையான ஏழு சுரங்கள் போன்றது. இவ் ‘அசை’களில் இருந்து தமிழ்க் கவிதையின் யாப்பு அல்லது தமிழ்க் கவிதை இலக்கண மரபு வேர்கொள்கிறது. இது அசை, சீர், அடி மற்றும் தளை என்பனவாக வளர்த்தெடுக்கப்படும் போது மொழியின் ஓசைப்பண்பு ஒரு ஒழுங்குடன் ஒழுக்கத்துக்குள் உட்பட்டு செம்மைப் படுத்தப்பட்ட, இசையிலிருந்து வேறுபட்ட ஓசைப் பண்பைத் தருகிறது.

எனவே மொழியின் இயல்பாக உள்ளடங்கியுள்ள ஓசைச்சிறப்பு என்பது கவிதையின் தனித்துவத்தைப் பேணுகின்ற, கவிதையில் செல்வாக்குச் செலுத்துகிற, கவிதையின் ஆன்மா போன்ற, முக்கியமான காரணியாகிறது. இவ் ஓசைப் பண்பு வழக்கொழிந்து விட்டது. இது கவிதையில் வலிந்து தவிர்க்கப் பட்டே ஆகவேண்டும் என்போர் பற்றி நான் அலட்டிக்கொள்ள மாட்டேன். எமது கவிதை மரபுப் பரீச்சயம்

எமது இளைய கவிஞர்களுக்கு அவசியம் என்பதுடன் இதுவே நவீன, புதுக்கவிதைகளை எதிர்காலத்தில் சரியான திசைவழியே இட்டுச் செல்ல உதவும் என்றும் நம்புகிறேன்.

8.ஈழத்தில் இனங்காணப்பட்ட கவிஞர்களில் ஒருவராக விளங்கும் நீங்கள் உங்கள் வளர்ச்சிக்கு உதயன் சஞ்சீவி எந்தளவுக்கு பங்களிப்பு வழங்கியதாக கருதுகிறீர்கள்?

1992இல் இருந்து பத்திரிகை சஞ்சிகை வானொலி என்பவற்றில் என் கவிதைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டன. 1996 இல் வலிகாம இடப்பெயர்வினைத் தொடர்ந்து மீள்குடியேறிய பின் ஓரிரு ஆண்டுகள் எனது பல கவிதைகள் உதயன் சஞ்சீவியிலும் வெளியாகியமை குறிப்பிடத்தக்கதே.

9.தங்களது பொறுப்பு வாய்ந்த அரசு பணி நீங்கள் கவிதைத் துறையில் தீவிரமாக ஈடுபடுவதற்கு தடைக்கல்லாக இருக்கிறதா?

பிரதேச செயலர் என்ற பதவி கடமையின் நிமித்தம் நான் ஏற்றுக் கொண்டது. பிரதேச செயலர், மற்றும் கவிஞன் என்பவற்றை நான் குட்ப்பிக் கொள்வதில்லை. அப்பப்போ அதுவதுவாக இருக்கிறேன். வேலைப்பழு, வாழ்வின் நெருக்கடிகள், முடிவுறாத மக்களின் பிரச்சனைகள், சூழல் அழுத்தங்கள் என்பவற்றின் போதும் எனக்குள் இருக்கும் “கவிக்குரல் அல்லது கவிஞன்” தன்னை வெளிப்படுத்தும் நேரமெல்லாமும் நான் அந்த “கவிக்குரலிடம் அல்லது கவிஞனிடம்” என்னை ஒப்புக் கொடுக்கிறேன். இன்றைய யதார்த்தத்தில் எவருமே “முழுமையான கவிஞனாக மட்டும்” வாழ முடியாது. கவிதைக்கான சூழல் இல்லாத போது தோன்றும் சில கவிதைப் பொறிகளை, கவிமின்னல்களை, கவிப் பளிச்சீடுகளை சுருக்கமாக எழுதிவைத்து சாவகாசமாக அவற்றுக்கு உருக்கொடுப்பது பெரிய விடயம் இல்லை. இதில் சில பளிச்சீடுகள் உரிய நேரமின்மையால் கருச்சிதைவானதுமுண்டு. எனக்குள் இருக்கும் கவிஞனைச் சாக விடாமல் போஷிப்பதற்கு நல்ல வாசிப்புத் தீனி போடுவது இன்று பெருஞ்சவாலாக இருக்கிறது. அரசு பணி எனது சுதந்திரமான

எழுத்துப் பணிக்கு சில தடைகளை சில கட்டுப்பாடுகளை இட்டிருப்பது உண்மை.

10.நீங்கள் தற்போது எழுதி வரும் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள்,இணையங்கள் பற்றி?

ஈழத்தில் வெளிவரும் அனேகமான சஞ்சிகைகளில் என் கவிதைகள் இன்றும் வெளிவருகின்றன. இணையத்தளங்களில் வெளிவருவது மிக மிகக்குறைவு.

11.எது கவிதை? யார் கவிஞன்? தங்கள் பதில்கள் என்ன? இவற்றுக்கான பதில்களை எத்தனையோ பேர் காலாகாலமாக கூறிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். எனினும் எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய எல்லோரும் திருப்தியடைக்கூடிய ஒரு பதில் இன்னும் கிடைத்து விடவில்லை. கடவுள் தொடர்பான ஆராய்ச்சிகள் போலத்தான் கவிதை தொடர்பான ஆராய்ச்சிகளும். இக் கேள்விக்கு அவரவர் அறிவு, விருப்பு வெறுப்புக்கு ஏற்றபடி பதில்கள் இனியும் வரத்தான் போகிறது. இவை எவையுமே முடிந்த முடிவான பதில்களாக இருக்க முடியாது. என்னளவில் எது கவிதை? எவன் கவிஞன்? என்பன பற்றி எனக்கு தெளிவான புரிதல், பதில் என்றும் உண்டு. அதற்கு விசுவாசமாகவும் அதற்கு நேர்மையுடனும் நான் இருப்பேன்.

12.கவிதை தவிர்ந்த வேறு ஏதாவது கலை இலக்கிய துறைகளில் ஈடுபடுகிறீர்களா? அல்லது நாட்டம் காட்டுகிறீர்களா?

பாடசாலை நாளில் சித்திரத் துறையில் ஈடுபட்டேன் தற்போது இல்லை. இசைத்துறையில் மிகுந்த ஈடுபாடு உண்டு. சினிமா இசைதான் என்றாலும் இசைஞானி இளையராஜாவின் தீவிர இசை இரசிகன் நான். நான் இசைக்காத போதும் கேட்டு மயங்குகிற, மனதைக் காற்றாய்ப் பறக்க வைக்கின்ற, நான் யார் என எனக்கு இடைக்கிடை உணர்த்துகிற, இனிய ஞானஇசை என் கவிதை போல என்னை புடம்போட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றது.

13.போரின் பின்னான சமகாலத்தில் பலரின் கவிதைகளிலும் போர் தந்த அவலங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. இத் தன்மை எதுவரை நீடிக்கும் எனக் கருதுகிறீர்கள்? கவிதைகள் காலத்தின் விம்பங்கள் என்பார்கள். போரின் முடிவின் பின் போரின் தாக்கத்திலிருந்து விடுபடாத இக்கணம் வரை..., போர் தந்த அவலங்கள் பாடுபொருளாக இருப்பது தவிர்க்க முடியாதது. இது எவ்வளவு காலம் நீடிக்கும் என்பது நாட்டு நடப்புடன் தொடர்புடையது. நிலைமைகள் மாறும் போது அதற்கேற்ப பாடுபொருள் மாற்றப்படலாம் எனினும் காலங்கடந்து வாழும் கவிஞன் தான் வாழும் காலத்தில் அவ்வப்போது நடைபெறும் சம்பவங்கள் ஊடாகக் கூட வாழ்வியலின் உண்மைகளை, மனக் கோல விசித்திரங்களை, இயற்கை அவிழ்க்காது வைத்துள்ள இரகசியப் புதிர் முடிச்சுக்களை, நிலையான நீதி நியாய அறச்சிந்தனைகளை, பாடிப் பகிர்ந்து செல்வான். உலக மகாகவிகள், கவிச்சக்கரவர்த்திகள், கவியரசர்கள், இவ்வாறு தான் பாடியிருக்கிறார்கள். இதுவே இன்றைக்கும் பொருந்தும்.

14.கவிதை சார்ந்து தாங்கள் பெற்ற விருதுகள் மற்றும் கௌரவங்கள்?

எமது நீண்ட தமிழ்க் கவிதைப் பாரம்பரியம் என்னும் பெரு விருட்சம் என்னையும் ஒரு கவி விழுதாய் தேர்ந்து எடுத்தது தான் நான் பெற்ற மிகப் பெரிய விருது என்பேன். கவிஞன் என்ற ரீதியில் அவ்வப்போது கௌரவம், அங்கீகாரம், பாராட்டுகள், எனக்கு கிடைத்து வருகின்றன. இவை எனது பட்டம், பதவி, பின்னணி சார்ந்து கிடைக்கக் கூடாது என்பதில் கவனமாக இருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டின் பிரபல மூத்த கவிஞர்களின் தலைமையில் கொழும்பு கம்பன் விழாக் கவியரங்கங்களில் கவிபாடும் வாய்ப்புக் கிடைப்பது இவ்வாறு கிடைக்கும் கௌரவங்களில் ஒன்று.

15.இத்துறையில் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட மறக்க முடியாத சம்பவங்கள்?

ஒவ்வொரு கவிதை படைக்கும் சந்தர்ப்பமும் எனக்கு மறக்க முடியாத சம்பவங்களே. எவ்விதத் முன்றற்பாடுகளும் இன்றி ஏதோ ஒரு பளிச்சீடு, ஒரு எண்ணப் பொறி, அதிலிருந்து ஒருவரி, ஒரு அடி, தோன்றி அதிலிருந்து என் ஒவ்வொரு கவிதையும் எழுதப்படுகின்றன. அனேகமாக எதை எழுதுவது என்ற எண்ணமே இல்லாமல் ஒரு வெறுமையுடன் கவி யெழுத அமர்ந்து, தானாக எழுதி, எழுதிமுடிய ஏற்படும் அயர்வில் ஆறி, இவ்வாறு எழுதத் நினைத்திருக்க வில்லையே என அதிர்ந்து, எழுதியதில் ஏற்படும் நெருடல் திருத்தி, கவிதையை ஈரம் உலராமல் பார்க்கும் போது கவிதை ஒரு பிரசவமாக நிகழ்ந்திருப்பதனை ஒவ்வொரு முறையும் உணர்கிறேன். எழுதி முடிய நானெழுதியது எனக்கே பல தடவை வியப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஒரு தாய்க்கு ஒவ்வொரு பிரசவமும் மறக்க முடியாத சம்பவங்களாவது போல் என்கவிதைகள் ஒவ்வொன்றும் எனக்கு மறக்க முடியாத பிரசவ சம்பவங்களே.

16.தங்களது எதிர்காலத் திட்டங்கள்?

ஏதோ ஒரு திசையில் சென்று கொண்டிருந்த நான் எந்த திட்டமிடலும் இல்லாமல் தான் கவிதைத் துறைக்குள் வந்தேன். இன்றும் என்னிடம் கவிதை தொடர்பாக எந்த திட்டங்களும் இல்லை. நூளைக்கும் அ.தே!

ஆனால் கவிதை தன்வழியே என்னை சரியாக இழுத்துக் கொண்டு போகிறது என்பது எனக்குப் புரிகிறது. என் கவிதையிடம் தான் “என்ன திட்ட” மென்று கேட்க வேண்டும். கேட்டுப் பார்க்கிறேன்.

17.கவிஞனுக்கும் வாசகனுக்குமான கவிதையுறவு எவ்வாறு இருக்க வேண்டும்? இவ்வாறான உறவை வளர்ப்பதன் மூலம் எத்தகைய சாதக விளைவுகளை பெற்றுக் கொள்ளலாம்? கவிதை ஒரு அனுபவம் என்பதைத் தாண்டி வாழ்வை உணர்ச்சிகள் ஊடாக ஒழுங்கு படுத்தி, அறிவை சிந்தனையை சிதறாமல் நல்ல வழியில் நெறிப்படுத்தி மனிதனை ஈடேற்றச் செய்யும் ஒரு கருவியாகிறது என்பது என் அபிப்பிராயம். இது பொதுவாக எல்லாக் கலைகளுக்கும் பொருந்தும் எனினும் கலைகளின் அரசியான கவிதைக்கு இது மிக ஏற்புடையதாகிறது. இதனால் தான்

உலகமெங்கும் கவிதைக்கு காலகாலமாக முக்கிய இடம் கிடைக்கிறது. கவிதையைக் 'காரணமாகக்' கொண்டு நடந்த 'காரியங்கள்' பல வரலாற்றில் காணக் கிடைக்கிறது.

எனவே கவிதைக்கும் வாசகனுக்கும் இடையிலான கவியுறவு நெருக்கமாகும் போது அதன் பயனும் பெரிதாக இருந்து விடுகிறது. இதனை வரலாற்றில் மதமும் அரசியலும் சரியாக கையாண்டு வெற்றிபெற்றிருக்கிறன. இன்றைய நவீன கவிதையில் ஒரு இடைவெளி வந்துவிட்டதாகவும், நவீன கவிதை தேக்கமுற்றிருப்பதாகவும் சிலரால் அங்கலாய்க்கப்படுவதற்கு கவிதைக்கும் வாசகர்களுக்கும் இடையிலான உறவு சிறப்பாக இல்லாமையே பிரதான காரணமாக இருக்கிறது என்பேன். இவ்வாறு ஏற்படும் நல் உறவை 'ஜனரஞ்சகம்' என்று ஏளனம் செய்து தவிர்த்த அபத்தமும் நிகழ்ந்திருக்கிறது.

இன்றைய நவீன கவிதை அறிவுபூர்வமான, தர்க்கபூர்வமான, தத்துவார்த்தம் மிக்கதாக, பொருட்செறிவுடைய சொற்சித்திரங்களாக புதுஉத்திகளுடன் பல்தளப்பட்டதாக இருப்பதாக, கருதப்படுகின்ற போதும் சிக்கலானதாகவும், குளப்பம்மிகுந்ததாகவும், இருண்மை தன்மையுடையதாகவும், வாசகரிடம் தொற்றும் தன்மை அல்லது அசையும் தன்மையற்றதாகவும் எல்லோரையும் கவரும் தன்மையற்றதாகவும் தனித்து இறுகிக் கிடக்கிறது. இப்படி இறுகிக் கிடப்பது சரியே என்போர், கவிதை எல்லோருக்கும் புரியத் தேவையில்லை என்போர், கவிதையைப் புரிந்துகொள்ள வாசகர்கள் தம்மை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர கவிதை வாசகனை நோக்கிச் செல்லவேண்டியதில்லை என்று மேதாவித்தனம் பேசுவோர் கவிதையின் சமூகப் பயனை புரியாதவர்களே. இன்றைய நவீன கவிதையை பல வாசகர்கள் நெருங்க அஞ்சுகிறார்கள். இயங்காத, அசையாத, தொற்றும் தன்மையில்லாத கவிதையால் சமூகத்துக்கு எந்தப் பலனும் நேர்ந்துவிடப் போவதில்லை. குருதிபோல, மழைபோல, காட்டாறுபோல பாய்ந்து பரவிச் செல்லும் கவிதையால் சமூகத்திற்குப் பெரும் பயன் உண்டு என்பேன்.

18.தற்கால இலக்கியச் சூழலில் விமர்சனம் என்ற பேரில் பரஸ்பரம் மோதல்களில் ஈடுபடுபவர்கள் குறித்து?

ஒவ்வொருவரும் தாம் பிடித்த முயலுக்கு மூன்று கால்கள் என்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கருத்து, கொள்கையை, குழுமத்தை

சார்ந்தவர்கள் தம் படைப்பே சிறந்தது என்றும் அது தவிர்ந்த ஏனையவற்றை மட்டந்தட்டி ஏனையவர்களின் படைப்புகள் “படைப்புகளே அல்ல” என்றும் அகங்காரத்துடன் அதற்கு ஆயிரம் கற்பிதங்களை கற்பிக்க முயல்கிறார்கள். உ-ம் பின்நவீனத்துவச் சிந்தனைக்குட்பட்ட படைப்புக்கள் மட்டுமே படைப்புகள் என்போர் ஏனைய சிந்தனைகளுக்குட்பட்ட படைப்புகள் எத்தகைய அற்புதங்கள் எனினும் அவை அபத்தங்களே என முடிவுக்குடிகிறார்கள். ஒருவரை, அவர் படைப்பை மற்றவர் ஏற்றுக் கொள்வதே இல்லை. மனித உரிமை, சமநீதி பற்றிய சிந்தனை வலுப்பெற்றிருக்கும் இந்நாளில் இலக்கிய படைப்புலக விமர்சகர்கள் எனத் தமைத்தாமே சொல்லிக் கொள்பவர்களிடந்தான் மிகப்பெரிய அராஜகம் தலைவிரித்தாடுகிறது. ஒரு படைப்பை, படைப்பாளியை மறுதலிக்கும் சர்வாதிகாரம் நிலவுகிறது. இதேநேரம் தமக்கு வேண்டியவர்களின் சாதாரண படைப்பையும் உலகத்தரமானது என்று போலியாய் நிலைநிறுத்தும் அநாகரிகமும் அரங்கேறுகிறது. இது ஒவ்வொரு குழுக்களிடையே தொடர் தூஷிப்பை வளர்ப்பதாகவும் நிரந்தரப் பகைமையை தூண்டுவதாகவும் மாறியிருக்கிறது.

சகிப்புத்தன்மை, அனைவரது கருத்துரிமையை படைப்பு சுதந்திரத்தை மதித்து ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பான்மை, எமது அடையாளங்களை தொலையாமல் காத்துக் கொள்ள முயல்கின்றமை போன்ற பண்புகள் தற்போது அருகிவிட்டன. இவ் விமர்சகர்களின் குத்துவெட்டுகளால் எதுவும் நிகழப் போவதில்லை. காலத்தின் விமர்சனம் இவர்களையும் விட்டுவைக்காது என்பதை மறந்த இவர்கள் உண்மையான நடுநிலையான விமர்சகர்களே அல்ல.

ஏதோ உள்நோக்கோடும், அரசியல் சுயஇலாப எண்ணத்துடனும் தமைத்தாமே விமர்சகர் எனக்கூறும் இவர்களைக் கணக்கெடுக்கத் தேவையில்லை. இவர்களின் தகுதி என்ன? இவர்களை யார் விமர்சகர்களாக்கினார்கள் என்பவை எவருமறியாதது. இதில் வேடிக்கை என்னவெனில், படைப்பாளிகள் ஆக முயன்று “இந்தப் பழம் புளிக்கும்” என்று திரும்பி தம் இருப்பைத் தக்க வைக்க விமர்சகர்களானவர்களே இன்று அனேகர்.

ஆனால் நடுநிலையான, பக்கச்சார்பற்ற, நீதியான விமர்சனம் படைப்பாளிகளுக்கும், படைப்புகளுக்கும் நல்வழிகாட்டும் கலங்கரையாக திகழும் என்றால் மிகையில்லை.

19.இதுவரை நீங்கள் எழுதிய பலநூறு கவிதைகளில் மிகவும் ஆத்ம திருப்தியை ஏற்படுத்திய கவிதை எது? மிகவும் ஆத்ம திருப்தி ஏற்படுத்திய எனது சிறந்த கவிதையை இன்னும் நான் எழுதவில்லை.

20.இந்தச் செவ்வியினூடாக நீங்கள் கூற விரும்புவது? கவிதையால் நாம் வாழலாமே தவிர கவிதையை நாம் வாழவைக்கிறோம் என்ற கூற்றைப்போல் அபத்தம் எதுவும் இல்லை. கவிதை கடவுள் போன்றது அல்லது கடவுள் , இயற்கையின் ஒரு தூதன் போன்றதே கவிதை என கருதுகிறேன். சிறந்த கவிதை மந்திரம் போல அற்புதங்களை நிகழ்த்தவல்லது என்பேன். இந்த மரியாதையுடன் தான் நான் கவிதையை அணுகுகிறேன். பலர் கருதுவதுபோல் கவிதை அவரவர் உரிமைப் பொருளோ அல்லது அவரவர் விளையாட்டுப் பொருளோ அல்ல. சிறந்த கவிதை காலங் கடந்து உலகுள்ளவரை வாழும். உண்மையான நல்ல கவிதைகளை கண்டு உறவுகொள்வோம். எம்மை வாழவைக்கும் கவிதைக்கு தொண்டாற்றுவோம். எங்களையும் எங்கள் சமூகத்தையும் எம்நிலத்தையும் இந்த உலகத்தையும் கவிதையால் உயர்த்த முயல்வோம்.

பிற்குறிப்பு:-கவிஞரின் “எழுதாத ஒரு கவிதை” என்ற மூன்றாவது கவிதைத் தொகுதி கடந்த வைகாசி 2013ல் வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

காளான்களின் காலம்

தனித்துப்போய்
இயல்பின்றித் தீவு

ஊழி ஒதுக்கிய
சிதிலங்களாய்
சிறுதீவின் கரைகளில்...
காலம்

வெறுந்தீவின்
எச்சங்கள் மீதும்
கடல்,
அலையெறியும்

ஈரக்கரை சுவற
விழுந்தெரியும்...
வால்வெள்ளி

இடியலறி
மீளவோர் மழை
பெய்தோய்
வெண்குடைகளாய்...
காளான்கள் பரவிற்று

- பொலிகையூர் சு.க.சிந்துதாசன்

வயல் நிலத்தின் காத்திருப்பு

கமக்காரனின் பிரசன்னம்
இல்லாததால்
முன்னைப்போல
வயலில் பசுமையை
காணவில்லை
வயற்பரப்பு வெறிச்சோடி
இருக்கிறது
கோழிச்சுடன்களும்
நெருஞ்சி முட்களும்
முன்பை விட
அதிகமாய்
முளைத்திருக்கின்றன
ஆனால் அந்த நிலம்
நெற்பயிர்களோடு
இசைவாக்கம் பெற்றிருந்தது
தென்திசையில் இருந்து
வருகின்ற மழையால்
உள்ளூர் முட்செடிகள்
கம்பீரமாய் வளர்கின்றன
நீண்ட நாட்களாய்
கமக்காரனின் வரவை
எதிர்பார்த்து காத்திருக்கின்றது
வயல் நிலம்....
நெல் விதைகளும் கூட..

- ஆ.முல்லைதீவியன்

எனக்கான தருணம்

உனக்கு மட்டுமான நட்புடன்
நான்..

என்னைத்தவிர

எல்லோருக்குமானதுடன்

நீ..

நான் எதையும் வெறுத்ததில்லை

வேறொரு முடிவிடத்திற்காய்

இதே இடத்திற்கு நான்

மறுபடி வரக்கூடும்

காத்திரு...

கதவுகளை மூடிக்கொண்டாயினும்

அங்கிருந்தே அது

தொடங்கட்டும்

தவிர்க்கமுடியும் என்னால்

ஆனாலும் விரும்பவில்லை

பேசித்தீர் வேண்டிய

நேரத்து எனது மௌனங்களால்

நான் சிதறுண்ட போதும் கூட

வெறுக்கமுடியவில்லை உன்னை

நேற்றோ, நாளையோ

எனது இன்றைய உணவையும்

உரிமையையும் பறித்துவிட

அனுமதித்ததில்லை.

இருந்துவிட்டுப் போ தோழா

ஆனாலும் நினைவிருக்கட்டும்

இது எனக்கான தருணம்

- மு.தமிழகச்செல்வன்

பொலிகையூர் சு.க.சிந்துதாசனின் கடலின் கடைசி அலை

- ❑ மனவெளியில் விதைக்கப்பட்ட \ வலிகளின் உந்துதலாய்...
- ❑ வன்னிப்போரின் இறுதித்தருணங்களால்
காயப்பட்ட இதயத்தின் குமுறல்களாய்...
- ❑ போரிற்குப் பின்னாலான மனவுணர்வுகளின்
பதிவுகளாய் ...

பிரவாகித்துள்ளது பொலிகையூர் சு.க.சிந்துதாசனின் கடலின் கடைசி அலை

உயிர் மரிப் பின் இறுதித் தருணங்களில் மீண்டு, அனுபவத்தடங்களாய் ஆழ்ந்து, எழும் வரியலைகளின் வீச்சுக்களில் கவித்துவம் கடலுறிஞ்சிக் கொப்பளிக்கும் மேகமாய் வாசிக்கும் நெஞ்சங்களை நனைத்துறைக்கிறது.

இரண்டாயிரத்து நான்கில் “ஓரிடம்” என்ற முதலாவது கவிதைத்தொகுதியை வெளியிட்டவர். நீண்ட தவத்தில் இரண்டாயிரத்து பதின்மூன்றில் கடலின் கடைசி அலையை சிருஸ்மீத்துள்ளார். கவிதையுலகில் சிறந்தவொரு சந்தக் கவிஞராக வலம் வந்த சிந்துதாசன் கடலின் கடைசி அலை ஊடாக இன்னொருதளத்தில் பயணிக்கமுனைந்து வெற்றியும் பெற்றுள்ளார்.

விளங்காவரிநிலைகளில் உடைக்க முடியாத பூட்டுக்களாய் கவிதையின் பரணாமத்தை பரிநாசமாக்கி பல பரிகாசக் கவிதைகள் முளைவிட்டுள்ள சூழமைவில் சிந்துதாசனின் கவிவரிகள் பல குறியீடாயினும் ஆழ்ந்து பொருள் புரிய வல்லனவாய் முகிழ்ந்துள்ளமை சிறப்பு.

விடத்தற்காட்டின்
வனப்பை
தேவர்களும் அசுரர்களும்
தின்றிருந்தார்கள்.

இந்த கவிவரிகளை வாசிக்கும் போதே எது விடத்தற்காடு?
யார்தேவர்கள்? எவர் அசுரர்கள்? என்பது வாசகர் மனதில்
உறைக்கும்.

சொல்லவரும் விடயங்களை நேரடியாக சொல்லாது
மறைபொருளில் பூடகமாகச் சொல்கின்ற இலக்கியங்களில்
இரசனைத்தரம் உயர்ந்து மிளிர்வதோடு வாசகர்களுக்கு பல
வகையிலும் அர்த்தங்களை சிருஷ்டிக்கும் வாய்ப்புக்களை வழங்கி
இலக்கியத்தரத்தினிலும் உயர்ந்து நிற்கும். அத்தகைய
உயர்தரம்மிக்க கவிதைகள் கடலின் கடைசி அலையில் ஆங்காங்கே
வெண்ணுரையாய் ஆர்ப்பரிக்கின்றன.....

வயல் ஈரமற்று... / இறுகி / வைரம்பாய்ந்து / குடேறி...
வெடித்திற்று / வாய்க்கால் தூர்ந்து / புல் பூண்டு கருகி ...

.....
புலம்பித் தேம்பும் புழுதிவயல்.

எதிர்பார்ப்போடு திறக்கப்பட்ட
அறையுள்
நிரம்பியிருந்த அலறல்கள்...

.....
கதியிழந்து
எதற்கும் இசைந்து
மணத்தாலே
வாந்தி வரும் சோற்றுக்கும்
புழு நெளியும்
பயிற்றங்காய்க்கும்

தேர்வடமாய் நீளும் வரிசை...

.....

எவரும் எவரையும்

இழிக்காத

அந்தஸ்த்துள்ள

பிச்சையெடுப்பு

உயிர்ப் பற்றின்

துரோகத்தனம்

இலையானும் காகமும்

புசித்து மகிழும் பிணத்தோட்டம்

அனல் பிரவாகத்தில்

தொடரும் நீள் பயணம்

நந்திக்கடல்

எழில் நினைவில்

மூர்ச்சையாகும் துயர்

காணாமல் போகும்

பட்டாம் பூச்சி வாழ்க்கை

விதைக்கப்பட்ட வலிகளில்

அர்த்தப்படும்

வாழ்விருப்பின் அடையாளங்கள்

குரு சேஷத்திரத்தில்

பாண்டவர் பக்கத்தில்

இருந்த போதும் கௌரவர்களை

உயிர் காத்த

கடவுளாக காணும் கைமாறு

ஞாபகங்களில்
 ஊதிப் பெருத்த வலி
 வெளித் தெரியாதனவாய்
 புதைந்த
 நிர்வாண நிஜங்கள்

.....
 தூர வீசிய
 அந்தரங்கங்களை
 தொட்டுப் புன்னகைக்கும்
 காற்று

.....
 ஒலங்கள் ஊமையாக
 உக்கிர வலிகளுக்குள்
 மரணமில்லா மரணங்கள்

.....

என்றவாறாக நடுநிலையோடு நாலும் பேசுகின்றன சிந்துதாசனின் கவிதைகள் கடலின் கடைசி அலையில் சிறப்பாக சுட்டிக் காட்டப்படவேண்டிய இன்னுமொரு அம்சம் கவிதைகளின் தலைப்புக்களே கவித்துவம் வாய்ந்தனவாய் ஆயிரம் சங்கதிகள் சொல்லும் பாங்கு.

புலம்பித்தேம்பும் புழுதிவயல் / நீ பற்றிய என் புரிதல்
 மொழி / கபாலம் நிறையாமல் தீரும் பசி / கடலுறிஞ்சிக்
 கொப்பளிக்கும் மேகம் / வாயு மோதிச் சரியும்
 மேகமலை / ஊமை நிலவின் உள்ளொளி / உயிர்ப்புறும்
 ஞாபகங்களில் சமையும் கணங்கள் / ஏமாறப்போகும் அழுங்குகள்
 / கடலின் கடைசி அலை என விரிகின்றன தலைப்புக்கள்
 கவிதைகள் போல.

கடலின்கடைசி அலையில் ஒரு நேர்த்தி ஒரு ரிதமாய் பல கவிதைகளிலும் தொடர்கின்றன. இக்கவிதைகளை தனித்தனியே படிக்கும்போது அந்த ரிதமும் நம் இரசனைக்கு விருந்தாட்டும் ஆனால் ஒரு தொகுப்பாக ஒரு சேர வாசிக்கும் போது ஒரே ரிதம் பல கவிதைகளிலும் காணப்படின் அந்த ரிதமே ஒரு வித சலிப்பை

ஏற்படுத்திவிடும். இன்னும் பேசும் விடயங்களும் ஒரே தன்மைப்பட்டனவாக அமையுமாயின் இன்னும் சலிப்பாகி திகட்டிவிடும். கடலின் கடைசி அலையிலும் இத்தகைய ஒரு போக்கை காணக்கிடக்கின்றது. தொகுப்பிலுள்ள பல கவிதைகள் ஒரே ரிதத்தில் ஒரே விடயத்தை ஒரே மாதிரியான உத்திகளில் பேசுகின்றன. ஒரு விடயத்தை பல ரிதத்தில் , ஒரு ரிதத்தில் பல விடயத்தை பேசுகின்ற போதே வாசகர்கள் சலிப்பின்றி செவி நுகர்க்கனிகளாய் கவிதைகளை சுவைக்கமுடியும்.

நேர்த்தியாய் ரிதம் இருந்தும் பொருள் விளங்கா மலட்டுக்கவிதைகள் மத்தியில் சிந்துதாசனின் கடலின் கடைசி அலை பொருள் விரவி களிப்பூட்டுகின்றது.

தேன் கிண்ணத்தில் பல கனிகள், பலாச்சுளைகளே நிறைந்துள்ளதால் அவை திகட்டத்தான் செய்கின்றன. கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் பருகுங்கள் ' தித்திக்கும் செவிநுகர் கனிகளாய் இதழுட்டும் கடலின் கடைசி அலை.

- தென் பொலிகை சூமாரதீபன்

ஏக்கம்

அவள் வீட்டுத்
தேனீர் கோப்பைகளில்
பதிந்த உதடுகள்
அத்தனையும் உரைத்தது
பிடித்திருக்கிறது என்று
அவளையல்ல தேனீரை...

- வன்னியூர் செந்தூரன்

உங்களுக்காய் நான் சேகரிக்கும் ஆணிகள்

நான் மௌனமாக உறங்கிக்
கொண்டிருந்தேன்
குழப்பம் குழப்பமான கனவுகள்
கண் இமைகளைக்
கௌவிக் கிடந்த பாரத்தில்
நான் அயர்ந்திருந்தேன்.
நினைவிருந்தும் நீண்ட தூரத்தில்
நான் இருந்து
எல்லாவற்றையும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன்.

எனது படுக்கையில்
அருகில் இருந்த மேசையில்
வைக்கப்பட்டிருந்த சோடாவை
யாரோ திறந்து குடிப்பதை உணர்கிறேன்
எல்லோரும் என்னைச் சூழ்வதாய் எனக்காய் இரக்கம்கொள்வதாய் எனது
கோமணத்தைத் தவிர
எல்லாவற்றையும் உருவுவதாய்
ஏதேதோ நடப்பதாய்
நான் மயங்குகிறேன்

எனது கால்களில் இரும்புக் குண்டுகள்
அசையாதவாறு கட்டப்படுகின்றன.
நான் எழ முயற்சித்தும்
களைத்து மீண்டும் விழுகிறேன்.

எனது தலையை யாரோ வருடுகிறார்கள்
எனது கால்களை யாரோ உருவிவிடுகிறார்கள்
எனது உடல் முழுவதும் தண்ணீரால் யாரோ ஒற்றியெடுக்கிறார்கள்
நான் காற்றாகிக் கொண்டிருந்தேன்.

மீண்டும்

நான் பாரத்தில் நசிகிறேன்

எனது தலை எல்லாப் பக்கங்களிலும் திரும்புகிறது.

பின்

நிமிரமுடியாதவாறு களைத்து துவள்கிறது

கை கால்கள் எல்லாவற்றிலும் ஆணிகள்

முட்படுக்கையில் நான்

நோய் என்னைச் சிலுவையில் அறைந்திருந்தது

சிலுவையின் ஆணிகளை அவர்கள்

ஒவ்வொன்றாய்

எடுத்துக்கொண்டிருந்தனர்

நான் ஒரு பள்ளத்தாக்கில் இருந்து

உங்கள் எல்லோரின் வார்த்தைகளையும் கேட்கிறேன்

எடுக்கப்பட்ட ஆணிகளில் இருந்த

இரத்தத்தினால்

நான் எனது கதையை எழுதப்போகிறேன்

கொஞ்சம் பொறுத்திருங்கள்

ஆணிகளை உங்களிலும் அறையப்போகிறேன்.

-ந. அனந்தகுமார்

ஊண்பத் அர்ச் ஆலை ஊண்பத் ஸ்ரோர்ஸ்

பலசரக்கு பொருட்கள் மற்றும்
இதர பொருட்கள் அனைத்தையும்
மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்

அரிசி, பயறு, உழுந்து,
போன்ற தானியங்களை
அரைத்தோ, தீட்டியோ
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உரிமையாளர்
இராசையா சுந்தரலிங்கம்

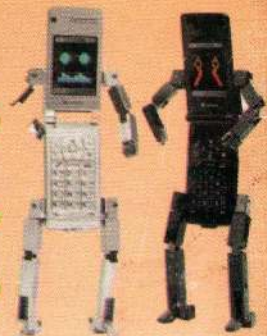
கொற்றாவத்தை சந்த்,
கொற்றாவத்தை,
வல்வெட்டித்துறை.

மதுஷி போன் ஷொப்

சகல விதமான போன்

வகைகள் டயலாக், எய்ரெல்,
எரிசலாற், ஹச், மொபிற்றெல்
சிம் அட்டைகள், ரீலோட் மற்
றும் நிழல் பிரதி, தொலைநகல்
போன்ற சேவைகளையும் பெற்
றிட நாடவேண்டிய ஸ்தாபனம்

தெனியம்பை,
வல்வெட்டித்துறை.
021 226 4448.

வேம்படி,
வல்வெட்டித்துறை.
0775312172